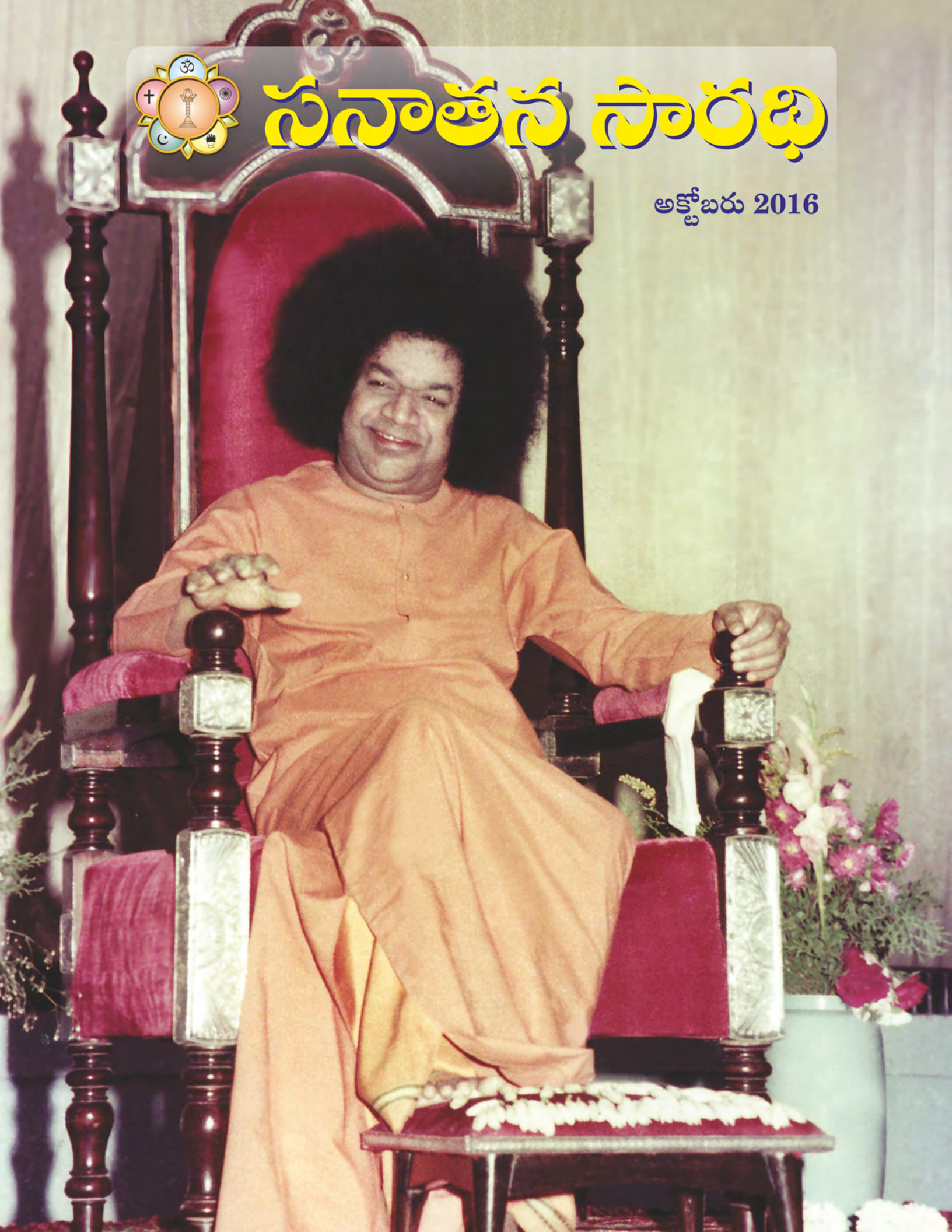

సనాతన సారథి

అక్టోబరు 2016

రాసిపోసిన చక్కదనమే మా సాయిరాముడు, సేదదీర్చేడి చల్లదనమే మా సాయికృష్ణుడు

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 59
సంచిక 10

అక్టోబరు 2016

ప్రచురణ తేదీ
సెప్టెంబరు 23

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	4
2. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	6
3. యజ్ఞములకు ఆధారము వేదములు	వేదపురుషవాణి	11
4. ఆరోగ్య ప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి (35వ భాగం)	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	16
5. వైరాగ్యమే శాంతమునకు సోపానం	శ్రీ సత్యసాయి వచనామృతం	19
6. శాంతము లేక సాఖ్యము లేదు	డా॥ బి.వి. పట్టాభిరామ్	23
7. కోట - మాయ (కవీనాం కవిః)	చీమలకొండ జయాశాస్త్రి	26
8. శక్తిస్వరూపిణి (వనితాజ్యోతి)	చంద్రమౌళి రమాదేవి	29
9. నివేదనం	సాయిప్రసన్న రవిశంకర్	32
10. ముత్యాల సరాలు (4వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	35
11. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (64వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	38
12. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	40
13. ఊహలల్లి అలసిపోకు	చిన్నకథ	42

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతినిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్ : 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

గమనిక: అడ్రసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రకృత మూడు పువ్వుల గుర్తు (***)
ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

అధికారికమైన వెబ్సైట్లు : ప్రచురణల విభాగం, సాధనా ట్రస్టు: www.srisathyaipublications.com

భగవాన్ ఫోటోలు: www.saireflections.org ప్రశాంతి సమాచారం: www.theprasanthireporter.org

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి
నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

❖ తొలి పలుకు ❖

అరణ్యవాసానికి బయలుదేరేముందు తన అనుమతి, ఆశీస్సులకోసం వచ్చిన శ్రీరామచంద్రునితో తల్లి కౌసల్య, “నాయనా! నీవు లేకపోతే అయోధ్యయైనా అరణ్యమే. నీవున్నది అరణ్యమైనా అయోధ్యయే. కాబట్టి, నన్నుకూడా నీవెంట గొనిపో” అని ప్రార్థయపడింది. పట్టాభిషిక్తుడు కావలసిన రామభద్రుడు వనవాసానికి బయల్దేరడంతో అయోధ్య కళావిహీనమై అరణ్యంలా గోచరించిందట. అయితే, ఈ అవతారంలో శ్రీసాయిరాముడు తమ పథాలుగవ యేట 1940 అక్టోబరు 20వ తేదీన “నా భక్తులు నన్ను పిలుస్తున్నారు...” అంటూ అవతార ప్రకటన గావించగా, అంతవరకు చెట్లాపుట్టలతో నిండి అటవీ ప్రాంతాన్ని తలపించిన పుట్టపర్తి ఆనాటినుండి ఒక అయోధ్యగా, ఒక మధురాపురిగా శోభిల్లుతూ వచ్చింది. **రామకథా రసవాహిని** (32వ భాగం)లో, “ఏ ధర్మం కోసం నీవు అడవికి వెళుతున్నావో ఆ ధర్మమే నిన్ను కాపాడుతుంది” అని కౌసల్య తన కుమారుణ్ణి ఆశీర్వదించి పంపిన ఘట్టం హృదయాల్ని కదిలిస్తుంది.

మానవుడు మూడు ఋణములతో జన్మిస్తున్నాడు - దేవ ఋణము, ఋషి ఋణము, పితృ ఋణము. ఈ ఋణములను నివృత్తి చేసుకోవడం మానవుని కర్తవ్యం. తాను ఎంత త్వరగా ఈ ఋణములను తీర్చుకుంటాడో అంత త్వరగా దివ్యత్వమును అనుభవించగలుగుతాడు. ఈ ఋణములను తీర్చుకొనడానికి ఋషులు సూచించిన మార్గములే యజ్ఞయాగాది క్రతువులు అని ప్రవచించారు, భగవాన్. యజ్ఞములనుగురించి యజుర్వేదము చక్కగా వర్ణించింది. వేదము మంత్రమయం. అయితే, కేవలం మంత్రముల నుచ్చరించినంతమాత్రమున ప్రయోజనం లేదు, మంత్ర సారమును గ్రోలాలి అన్న సందేశాన్నిస్తుంది వేదపురుషవాణి, **యజ్ఞములకు ఆధారం వేదములు**

చిన్నచిన్న విషయాలలో జగదాలు వేసుకొనే స్వభావం గల విద్యార్థి యోగాభ్యాసం మొదలుపెట్టిన తరువాత ఎవరితోనైనా మాట్లాడేటప్పుడు, ‘ప్లీజ్ ఎక్స్ క్యూజ్ మీ’

అంటూ వినయవిధేయతలతో పవిత్రమైన పదాలను ఉచ్చరిస్తూవచ్చాడు. అంతకుముందు అతను ఏనాడూ ‘ప్లీజ్’ అని చెప్పి ఎరుగడు. ఈ పవిత్రమైన మార్పును అతని తల్లిదండ్రులు గమనించారు. 70 సం॥ల అతని తండ్రి కూడా యోగాభ్యాసం ప్రారంభించాడు. ఫలితంగా అతనిలో 50 సం॥ల వయస్సులో ఉండే శక్తి ఏర్పడింది. ఐతే, యోగాభ్యాసం చేసినంతమాత్రాన చాలదు, దానికి తగిన నియమ నిబంధనలనుకూడా అనుసరిస్తూరావాలి” అని భగవాన్ ఉద్ఘోషించారు. శారీరకారోగ్యానికి, మానసికోల్లాసానికి యోగాభ్యాస అవశ్యకతను తెలియ జేస్తుంది, **ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి** (35వ భాగం)

వైరాగ్యమంటే ఇల్లా వాకిలీ వదిలిపెట్టడం కాదు, వాంఛలను తగ్గించుకోవడమే వైరాగ్యము. దైవభావముతో జీవించడమే వైరాగ్యము. దైవతభావమును త్యజించడమే వైరాగ్యము. కక్కిన అన్నంపై వచ్చినంత విరక్తి ప్రాపంచిక విషయాలపై రావాలి, అన్నారు, భగవాన్. జగత్తును త్యజించాలి, పరమాత్ముని వరించాలి. ఒకవైపు దైవం, మరోవైపు ప్రపంచం - రెండూ కావాలంటే కుదరదు. దైవానికి మానసికంగా సమీపులయ్యేకొలదీ, భగవంతునిపై ప్రేమ అభివృద్ధి అయ్యేకొలదీ వైరాగ్యం పెరుగుతుందన్న సందేశాన్నిస్తుంది, **వైరాగ్యమే శాంతమునకు సోపానం**.

“తన కోపమే తన శత్రువు, తన శాంతమే తనకు రక్ష” ఒకసారి నారద మహర్షి శ్రీమహావిష్ణువుతో, “నేను కోపాన్ని జయించాను, స్వామీ” అన్నాడట. “నిజమా నారదా? నువ్వు కోపాన్ని జయించావా?” అని అడిగాడు విష్ణువు. “అవును, స్వామీ” అన్నాడు నారదుడు. “నువ్వు నిజంగా కోపాన్ని జయించావా నారదా?” అని మళ్ళీ అడిగాడు విష్ణువు. “అవును స్వామీ, జయించాను” అన్నాడు నారదుడు కాస్త అసహనంగా. “నువ్వు కోపాన్ని జయించావా నారదా?” అని మళ్ళీ నొక్కి ప్రశ్నించాడు విష్ణువు. ఇక నారదునిలో సహనం నశించింది. “అవును స్వామీ, నేనే కోపాన్ని జయించాను” అన్నాడు, కోపంగా!

“కోపాన్ని జయించానంటూ సహనాన్ని కోల్పోతున్నావు” అంటూ విష్ణువు చిరునవ్వులు చిందించాడు. సహనం లేనివారు గోరంత సమస్యల్ని కొండంతలుగా ఊహించుకొని ఒత్తిడికి లోనవుతారు. తమతోపాటు సాటి వ్యక్తులకుకూడా మనశ్శాంతి లేకుండా చేస్తారు. “బుద్ధి నిలకడ లేని మనుజుడు పొందజాలడు శాంతి సుఖములు - విషయసుఖముల వెంట పరుగిడు వెణ్ణిజీవికి ఎచట శాంతి?” అని ప్రశ్నించారు, భగవాన్. మనసుకి శాంతి, విశ్రాంతి లభించాలంటే ఆధ్యాత్మిక మార్గమే శరణ్యం అన్న సందేశాన్నిస్తుంది, శాంతము లేక సౌఖ్యము లేదు.

మనస్సు మహామాయలమారి అన్నారు, భగవాన్. మనస్సు సృష్టించే ‘మయసభ’లో చిక్కుకొని సత్యమును అసత్యముగాను, అసత్యమును సత్యముగాను; ఉన్నది లేనట్లుగాను, లేనిది ఉన్నట్లుగాను భ్రాంతి చెందుతూ, దీనినుండి బయటపడే మార్గము తెలియక, దీని మర్మము నెరుగక అనేక జన్మలెత్తుతున్నాము. మనస్సే మనిషిని మాధవునినుండి వేరుచేస్తున్నది. దుర్బేధ్యమైన శత్రువు యొక్క కోటవంటి మనస్సును జయించేదెలా? ఈ ‘కోట’ లోపలనున్న ‘తోట’లోకి ప్రవేశించి సేదదీరేదెలా? జన్మకు మూలకారణమైన పాపము, తాపము, అజ్ఞానము పరిహారమై జన్మరాహిత్యము నొందడానికి భగవన్నామమే ఆధారం అన్న భగవాన్ ఉద్బోధను ప్రతిబింబిస్తుంది, కోట - మాయ.

“స్త్రీలకు పతివ్రతాధర్మము ప్రధాన లక్ష్యము. ఆ సచ్చీలశక్తిచే వారు దేనినైనను చేయగలరు... ఆ శక్తిని వర్ణింప నెట్టివారికిని సాధ్యముకాదు, కానేరదు.....అట్టి స్త్రీకి పరమాత్మ అనుగ్రహం అప్రయత్నముగా లభించును, వర్షించును” అని ‘ధర్మవాహిని’లో సెలవిచ్చారు, భగవాన్. గొప్ప విపత్తులలో పడిపోయినప్పటికీ తమ పాతివ్రత్య మహిమచే రక్షణ పొంది మహోన్నతమైన భారతీయ సంస్కృతికి పట్టుగొమ్ములుగా నిలిచిన సాధ్వీమణుల పవిత్ర గాథలను వివరించే రచన, శక్తిస్వరూపిణి.

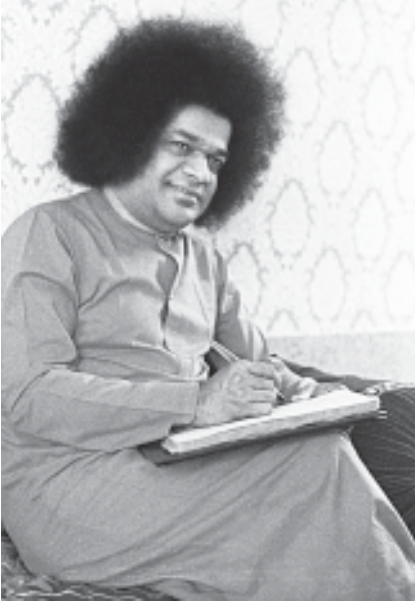
మహాభారత యుద్ధం పరిసమాప్తి అయిన తరుణంలో అర్జునుడు స్వీయ శక్తిసామర్థ్యాలవల్లనే విజయం సాధించా

ననే అహంకారంతో, సారథి రథం దిగిన తరువాత యజమాని దిగాలి కాబట్టి, ముందు కృష్ణుణ్ణి దిగమన్నాడు. కానీ ముందు అర్జునుడే దిగాలని కృష్ణుడు పట్టుపట్టి అతడు దిగిన తరువాతనే తాను దిగాడు. మరుక్షణం ఆ రథం అగ్నిజ్వాలలకు ఆహుతైపోయింది. కృష్ణుడు రథం మీద ఉన్నంతవరకు ఆగ్నేయాస్త్రాలు తగిలినా రథం చెక్కు చెదరలేదని గ్రహించి అర్జునుడు క్షమాపణ చెప్పుకున్నాడు. భగవాన్ ఈ ఉదంతం చెబుతూ, అహంకారం ప్రబల శత్రువు, నిరంతరం అప్రమత్తులై ఉంటే తప్ప దానిని జయించలేరన్నారు. శ్రీకృష్ణుని విశ్వరూపాన్ని దర్శించి, భగవద్గీతను ఆలకించి, ‘కరిష్యే వచనం తవ’ అని శరణువేదిన అర్జునుడే అహంకారానికి లొంగిపోతే ఇంక సామాన్య మానవుల పరిస్థితి ఏమిటి?! “గంగనీరు గంగకే అర్ఘ్యమిడినట్లుగా”, మన ప్రతిభా పాటవాలను ప్రభువు పాదాలచెంత సమర్పించకుండా, ఆవగింజంత చదువుకి గుమ్మడికాయంత అహంకారం పెంచుకోవడం ఎంత అవివేకమో స్పష్టం చేస్తుంది, నివేదనం.

గలగలపారే కృష్ణమూతో పోటీపడుతూ పరవళ్ళు త్రొక్కింది సాయిసేవార్లు. కృష్ణా పుష్కరాల సందర్భంగా పుణ్యస్నానాలాచరించిన భక్తకోటికి సాయి భక్తులు పుష్కలంగా అందించిన స్ఫూర్తిదాయకమైన సేవలు సాయి భగవానుని అదృశ్య అమృత అభయ హస్తస్పర్శను మరోమారు అనుభూతికి తెచ్చి పరవశింపజేశాయి. అనిల్ కుమార్ గారు తాను స్వయంగా దగ్గరుండి చూసిన కృష్ణాపుష్కర బృహత్సేవాయజ్ఞ విశేషాలను ముత్యాల సరాలు (4వ భాగం)లో అందిస్తున్నారు.

‘నీవు నన్ను చూస్తే నేను నిన్ను చూస్తాను’ అన్నారు, భగవాన్. మీనాల్ గవాస్కర్ తన కుమారుడి భవిష్యత్తుపట్ల దిగులుతో శిరిడీ సాయిని ప్రార్థించింది. అనూహ్యమైన రీతిలో సత్యసాయి భగవానుడు వాళ్ళ జీవితాలలోకి ప్రవేశించి, అతని భవిష్యత్తు తమ బంగారు హస్తాలలో భద్రంగా ఉన్నదన్న భరోసా ఆమెకు కలిగించారు. ఆ మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి దివ్యలీలావైభవానికి మచ్చుతునక గవాస్కర్ బక్రీద్ ఉపన్యాసం.

- స॥

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామోకోఠార్గో వాహిని

(గత సంచిక తరువాయి - 32వ భాగం)

తరువాత తల్లియైన కౌసల్యవైపున చూచుచూ, “అమ్మా! నా తలంపునకు అడ్డుతగిలి నా వ్రతమును భంగపరచవద్దు. నేను ఏది ఎట్లు జరిగినను అరణ్యమునకు పోకతప్పదు. నీవు ప్రేమతో అనుమతించి పంపుము, ఆశీర్వాదించుము” అని మోకాళ్ళపై వంగి నమస్కరించుచున్న రాముని చూచి తల్లి కుమిలిపోవుచూ, దుఃఖమును మ్రింగుచూ, రాముని వీపున చేతులుంచి బోరున ఏడ్చుచుండుట రాముడు భరించలేక, తల్లి పాదములు పట్టి, “అమ్మా! నా మాట పరమ సత్యము! వనవాసమునందు నాకెట్టి ఇక్కట్లును సంభవించవు. అత్యంత ఆనందముగా, సుఖముగా ఈ పదునాలుగు సంవత్సరములూ గడిపి తిరిగి నేను తమ సన్నిధికి వచ్చి వ్రాలగలను. తమ అభీష్టమును నెరవేర్చగలను. అమ్మా! దశరథుని ఆజ్ఞను నేనేకాదు, నీవు, లక్ష్మణ సుమిత్ర భరత శత్రుఘ్నులు సహితము నెరవేర్చవలెను, శిరసావహించవలెను. ఇదియే సనాతన ధర్మము.

తల్లీ! మరొక మనవిని మన్నించవలెను. నాకొరకై ఏర్పరచిన, సమకూర్చిన సంభారములను నీవు సంతోషముగా సమాన ప్రేమతో భరతుని రాజ్యాభిషేకమునకు ఇచ్చివేయవలెనని ప్రార్థింతును. నాకు అరణ్యరాజ్యమును అప్పజెప్పెను, నాన్నగారు. అయోధ్య రాజ్యమును భరతునకు అందించెను. ఎవరెవరి బాధ్యతను వారు నిర్వర్తించుటయే పరమధర్మము. కర్తవ్యమును నిర్వర్తించక, కఠినమని తలంచుట పుత్రునకు సరికాదు. తల్లియైన నీవు రాముడన్నను, భరతుడన్నను భేదము లేక ఇరువురి బాధ్యతలను సక్రమముగ కొనసాగించుడని కోరి ఆశీర్వాదించుటే నీ విధి” అనెను.

కౌసల్య రాముని మాటలను ఆలకించుచూ, భరించలేని దుఃఖంతో నేలకూలి, “కుమారా! శరీర సంబంధమునందును, పెంచి పెద్ద చేయుటయందును నీకు నీ తండ్రి ఎంత పూజ్యుడో నేనునూ అంత పూజ్యురాలనే కదా! అంతియేకాక పతికి సతి అర్ధాంగి. అనగా, పతిలోని ఎడమ భాగము సతి, సతిలోని కుడి భాగము పతి. ఈవిధముగా ఒకరిలో ఒకరి అర్ధభాగము సతి పతులయి ఉండ నేను దశరథునిలోని అర్ధభాగము అగుటచేతనే నన్ను అర్ధాంగి అని పిలుచుట నీకు తెలియదా! ఈనాడు నీ తండ్రి నీకు ఆజ్ఞ ఇచ్చెనని చెప్పుటలో అది అర్ధ ఆజ్ఞయేకానీ పూర్తి ఆజ్ఞ కాదుకదా! మిగిలిన పూర్తి ఆజ్ఞ కావలెనన్న నేనుకూడనూ సమ్మతించినపుడే నీవు పరిపూర్ణ ఆజ్ఞను పాటించినవాడవగుదువేకానీ లేకున్న అట్టిది ఆజ్ఞ క్రింద సమకట్టుట సరికాదనునదికూడనూ విచారించవలెను. సర్వధర్మములు తెలిసిన నీవు ఈ ధర్మమునుకూడ యోచించవలెను కదా! తల్లి ఆజ్ఞ లేక ఎట్టి ధర్మమూ పరిపూర్ణ

రూపమును ధరించదు, కానేరదు. పితృఆజ్ఞకంటే మాతృఆజ్ఞ అతి ప్రధానం. కని, పెంచి, పెద్ద చేయునది తల్లిగాని తండ్రి కాదు. నవమాసాలు తల్లియే భరించకున్న పుత్రుడే లేడు కదా! అట్టి తల్లిని శోకాగ్నిలో వేసి తండ్రి ఆజ్ఞ, తండ్రి ఆజ్ఞ అని నీవు తండ్రికే ప్రాధాన్యము నందించుట నేను ఏనాటికీ అంగీకరించను. ఇది నీకు తగినది కాదు. తల్లికి కొడుకును మించిన ధనము వేరులేదు. అందునా నా

బోటి తల్లికి, కొడుకే సర్వము. కొడుకును కడగండ్ల పాలుచేసి పితృఆజ్ఞ అని దానిని అంగీకరించిన, నాకు పరలోక ప్రాప్తి లభించియు ఫలమేమి? నేను సరకము ననుభవించిననూ సరే నా కొమరుడు నాచెంతనుండిన, లేక నేను కొమరుని చెంతనుండిన అంతేచాలు; అదే నాకు సర్వము.

రామా! ఇక్కడుండి మాత్రము నేను చేయున దేమున్నది? నా జీవితములో ఏనాడును నేను సంతోష మనుభవించనోచుకొనలేదు. పుట్టినది మొదలు తల్లిదండ్రుల ఆజ్ఞలను అనుసరించి, కడకు ఎట్టి పతి లభించునో, ఎట్లుండునో అను విచారముతో కుములుచుండ, పెండ్లి ఆయెను; కొన్ని సంవత్సరములు పుత్రులు లేరని విచారముతో కాలము గడిపితిని; ఆనాటి మొదలు నేటివరకు ఆ బాధలు తప్పలేదు. ఏ జన్మ నోముఫలమో, నిన్ను కొడుకుగా వడసితిని. ఇంతలో నీ వియోగము ఈరీతిగా సంభవించుచున్నది. ఏనాడు సుఖము? జీవితమే ఒక దుఃఖసాగరమయి అందులో పడి గట్టు చిక్కక, ఈదలేక మునకలు వేయుచున్న నాకు రామాధారమొక పట్టుకొమ్మగా ఉండెను. నేను దానినికూడను వీడిన నా గతి ఏమగునో బాగా విచారించుకో, నాయనా!

నేను లేకపోవుటచేత మీ తండ్రి కేకారతయూ ఉండదు. అతని ఆనందము కైకతో చేరినదేకానీ, మరెవ్వరూ అవసరముండరు. కాన, ఇక్కడ ఉండి ఈరీతిగా రాత్రింబగలు కుమిలి తుదకు ప్రాణములు విడుచుటకంటే, నా ముద్దుకొమరుని మోమును చూచుచూ, అరణ్యములలో అన్నపానాదులు లేకపోయిననూ హాయిని అనుభవించును” అని పరిపరివిధముల విలపించుచున్న

కౌసల్య వాక్యములు రామచంద్రునకు సరియైనవిగా తోచినవి.

మరొకప్రక్క తండ్రి ఆజ్ఞను శిరసావహించక తప్పదన్న శపథము వత్తిడి పెట్టుచుండెను. ఇంతలో లక్ష్మణుడు, “అన్నా! తల్లివాక్యములు పరమ సత్యములు. తండ్రికంటే తల్లి ప్రధానం. అందువలననే శాస్త్రము, ‘మాతృదేవో భవ - పితృదేవోభవ’ అని మాతృస్థానమునకు ప్రాధాన్యత ఇచ్చినది. నీవు అంత పట్టుపట్టి మాతృదేవిని బాధపెట్టుట మంచిది కాదు” అని తెలుపగనే, రాముడు “లక్ష్మణా! పుత్రవాత్సల్యంతో పరితపించు తల్లి మాటలనే నీవు పాటించుచున్నావు కాని రాజ్యమునకు, యావత్ ప్రపంచమునకు, ప్రజలకు సంబంధించిన పితృవాక్యమును నీవు విచారము చేయకుండుటలో ఉన్న అంతరార్థ మేమీ బోధపడుటలేదు. ఒక్క ధర్మమువలననే అర్థ కామ మోక్షములను మూడు పురుషార్థములు సమకూరును. ఇందులో సందేహమక్కరలేదు. ధర్మానుష్ఠానమువలన భార్య అనుకూలవతి అయి ధర్మానికి అభిమతమయి, కామానికి సుపుత్ర అయి, అర్థాన్ని సమకూరుస్తుంది. అదేవిధముగా ధర్మమూ, అర్థమూ, కామమూ మూడూ ఏ పనివలన సమకూరవో ఆ పని చేయకూడదు.

కేవలము అర్థపరుడైనవానిని లోకము ద్వేషిస్తుంది. కేవలము కామపరత్వము అప్రశస్తము. అందువలన, ధర్మము సమకూరే పని చేయవలెను.

లక్ష్మణా! అంతేకాదు! దశరథ మహారాజు మనకు తండ్రి, గురువు, రాజు. ఆయన కోపమువల్లకానీ, కామమువల్లకానీ, ప్రేమవల్లకానీ ఏమి ఆజ్ఞాపించినా మనము చేసే తీరవలెను. పాపకర్ముడయిన కొడుకు తండ్రి చెప్పినది చేయకపోవచ్చు. నేను అట్లుకాదు. నాన్నగారు ఏమి చెప్పినా, నేను శిరసావహింతును. ఇందులో నీకు కొంత సందేహము కలుగవచ్చును. తండ్రి మూర్ఖుడై, కామాంధుడై, నిత్యానిత్య పరిజ్ఞానము లేక తన స్వార్థమునే లక్ష్యమందుంచుకొని, పరుల మాటలను నమ్మి కన్నకొమరుని కష్టపెట్టుటలో అనుసరించు అధర్మమునుకూడనూ కొమరుడు విశ్వసించవలసినదేనా? అని నీవనవచ్చు. తప్పక విశ్వసించవలసినదే. మూర్ఖుడయిననూ, అజ్ఞాని అయిననూ అతనికి నీవు కుమారుడవే. దీనిని విశ్వసించినపుడు మిగిలినవన్నియూ దానికి తగ్గ స్థాయిలేకాని అధిక స్థాయివి కావు. తండ్రి అని విశ్వసించిన, కుమారునకు తండ్రి చెప్పు విషయములు కొంత అస్తవ్యస్తమయినవిగా ఉండిన వాటిని విపులముగా వివరించి తండ్రికి నచ్చజెప్ప వచ్చునేకాని తాను చెప్పునవి అవివేకమైనవిగా భావించి, తిరస్కరించరాదు. అందునా దశరథ మహారాజు మహామేధావి, శూరుడు, ధార్మికుడు. మాటను నిలబెట్టుకొనుటకై అంత పరితపించుచున్నాడే కానీ కైకకు లొంగికాని, కామాతురతవలనకాని కాదు.

తాను ఆనాడు ఇచ్చిన మాట సత్యము. అంతేకాక నిన్నకూడను, “నీ అభీష్టమేదైననూ సరే, నా ప్రాణాపాయమును కలిగించునదైననూ సరే, నేను నెరవేర్తున”ని కైకకు వాగ్దానము చేసెను. కాన, దానిని ఓర్చుకొనుటకు మార్గములేక, నన్ను అడవులకు పంపుటకు ఇష్టములేక, పరితపించుచున్న తండ్రిని

కామాంధుడని నేనంగీకరింపను. లక్ష్మణా! దశరథ మహారాజు తన పూర్వీకులకంటే ధర్మాత్ముడు; ముల్లోకములలోనూ అతని పేరుప్రతిష్ఠలు మ్రోగినవి. ప్రసిద్ధికెక్కినవి. అతను జీవించియుండగా అతని పట్టపురాణి అయిన కౌసల్యాదేవి పతిని విడిచి కొడుకుతో అడవికి వెళ్లినదన్న వార్త లోకమునకు అపమార్గమును చూపించినట్లగును.”

“బ్రతుకు కొంతకాలము; ఈ అల్పకాలమునకు శాశ్వతకీర్తిని కోల్పోవుట నాకుకానీ, నీకుకానీ మంచిది కాదు తల్లీ!” అని తల్లివైపుకు తిరిగి దీనముగా ప్రార్థించుచున్న రామవాక్యములు కౌసల్యకు కొంత విచారమును కలిగించినవి. ఆమె స్తంభించిపోయినది. రాముడు ఇక నిలువడని గమనించినది. తనను నిలుపుటకై చేసిన ప్రయత్నములు అన్నియూ విఫలమయినవి. కడకు సమ్మతించక తప్పదని తలంచినది. తాను విలపించుకొలది, రాముని బాధ పెట్టినటులే కాగలదని భావించినది కౌసల్య.

లక్ష్మణుడు కండ్లెఱ్ఱ చేసుకొని వళ్ళుమరచి పెదవులు వణకుచు నోటమాటాడక కనురెప్పలు వాల్చక భూమిని చూచుచూ వదలుచున్న కంటిధారలను రామచంద్రుడు చూచినాడు. అట్టి స్థితిలో నున్న లక్ష్మణుని వదలి వెళ్లుట మంచిది కాదని యోచించినాడు. అంతేకాక, తాను వెళ్లిన తరువాత లక్ష్మణుడు విచారముతో ఏమైననూ చేసుకోగలడు, ఏమైననూ చేయగలడు. అట్టి చర్యలు తనవలననే జరిగినవి కాగలవు. కాన లక్ష్మణుని శాంతపరచుట మంచిదని తలంచి రాముడు లక్ష్మణునితో, “తమ్ముడా! కోపము సర్వ పాపములకు ధూపము. దానిని నిగ్రహించుకో. రామచంద్రునకు ఇంత అవమానము జరిగెనే అని నీవు దుఃఖపడవద్దు. సత్యధర్మములకు మానాభిమానములుండవు. ధైర్యము వహించు. తండ్రిని సేవించి ధన్యుడవు గమ్ము” అని ఆశీర్వదించెను.

అంత లక్ష్మణుడు, “అన్నా! నా ప్రాణసమానుడైన రాముడు అరణ్యమునకు వెళ్లుచుండ జడమైన ఈ కాయముతో ఎవరిని సేవించగలడు ఈ లక్ష్మణుడు? లక్ష్మణునకు రామసేవ తప్ప అన్యసేవలు అక్కరలేదు. నీ ధర్మములు నీకెటులో నా ధర్మములు నాకట్టివే. కాన నేను తమ వెంట వత్తును. నాకు ఎవరి ఆజ్ఞయూ అక్కరలేదు. నేను కైకేయి కోరిన వరములలో చేరలేదు. ఒకవేళ చేరిననూ నేను ఆమె ఆజ్ఞకానీ లేక ఆమె అనుచరుల ఆజ్ఞకానీ ఆలకించను; నన్ను అజ్ఞాపించుటకు ఒక్క రామునకు తప్ప ఎవ్వరికీ అధికారము లేదు. కాన ఇదుగో, ఇప్పుడే నేనుకూడా జటావల్కలములు ధరించి సిద్ధమగుదును” అని పట్టాభిషేకమునకై చేసుకొన్న అలంకారములను, ఆభరణములను తీసి క్రిందపారవేసి కుండలములు, చంద్రహారములూ నలుదిశలా పారవేసెను. అన్నతో వెళ్లుటకు సిద్ధమాయెను.

లక్ష్మణుని త్యాగమును చూచుచున్న రామునికి హృదయము కరిగినది. దగ్గరకు వచ్చి వీపు నిమురుతూ, “తమ్ముడా! ఇట్టి తమ్ముడు నాకుండుట నా ఆనందమునకు అంతులేదు; ఇది నా భాగ్యము. నీవు నాతో వచ్చుటచే తల్లియైన కౌసల్యకూడనూ కొంత శాంతించగలదు. నేను ఈ పదునాలుగు సంవత్సరములు అరణ్యములందు ఏరీతిగా జీవితమును గడుపుదునో, కడకు పదునాలుగు సంవత్సరములు పూర్తి గడుపుకొని అయోధ్యకు రాగలనో లేదో అన్న భయము, అనుమానము తల్లిని కలతపెట్టుచున్నది. కాన నీవు తల్లికి తగినరీతిగా ధైర్యము చెప్పుము. మనము ఈరీతిగా కాలాయాపన చేసిన తండ్రి మరింత బాధపడును. “ఇంకనూ బయలుదేరలేదు. కడకు రాముడు అరణ్యమునకు వెళ్లునో వెళ్ళడో” అను అనుమానము కైకలో చెలరేగ వచ్చును. కాన, నేను సీతతో ఈ వార్త తెలిపి కైకేయీ మందిరమునకు వెళ్లి తండ్రికి నమస్కరించి

వచ్చులోపల, నీవు మీ తల్లియైన సుమిత్ర అనుమతి బడసి రమ్ము” అని కౌసల్యకు ప్రదక్షిణ చేసి నమస్కరించుచుండ అంతఃపురములోని దాసీలు, మిగిలినవారు ఒక్కతూరి ప్రళయము వచ్చినటుల ఘొల్లున ఏడ్చిరి.

“తల్లీ! ఆశీర్వాదించుమ”ని శిరస్సు వంచి నిలుచున్న కొమరుని అక్కున చేర్చి శిరస్సును ముద్దాడి, “నాయనా! రామా, నీవు పరమ ధార్మికుడవు. పరాక్రమవంతుడవు. నీకు అరణ్యములయందు ఎట్టి భయమూ ఉండదు. వనవాసము చేయ నిశ్చయించుకొంటివి. నిన్ను నివారించుట నాచేత కాని పని అయినది. నీకు శుభము. నీవు పితృవాక్య పరిపాలనము చేసి పితృబుణము తీర్చి చరితార్థుడవై తిరిగి వస్తే అంతే చాలును. నేను ఆనాడే సంతోషింతును. రామా! దైవబలము సామాన్యము కాదు. దైవనిర్ణయమును ఎట్టివారూ మార్చలేరు. ఏ ధర్మమునకై నీవు అడవికి వెళ్లుచున్నావో ఆ ధర్మమే నిన్ను రక్షించును.

రామా! పదునాలుగు సంవత్సరములు గడచిన తరువాత జటావల్కలధారివై నీవు ఇప్పుడే కనిపించిన ఎంత బాగుండెడిది. అయ్యో! నా పిచ్చి. పదునాలుగు సంవత్సరములన్న సామాన్యమా?! నాయనా! ఏమని ఆశీర్వాదించును? పదునాలుగు సంవత్సరములు పదునాలుగు దినములుగా కాదు, కాదు, పదునాలుగు నిమిషములుగా గడిపిరమ్ము. రాజ్యాభిషిక్తుడవు కమ్ము. ఓ రఘువంశోద్ధారకా! ఇనకులతిలకా! మా ముద్దు బిడ్డా! ఏ ధర్మరక్షణకై నీవు అడవులకు వెళ్లుచున్నావో ఆ ధర్మదేవతయే నీ చుట్టూ ఉండి రక్షించును. అంతకంటే రక్షకులు మరొకరు లేరు. నీ కొరకై నేను ఈ పదునాలుగు సంవత్సరములు హోమములు చేయుచుండును. నీ పితృసేవ, మాతృసేవ, గుణసేవలే ఆయురారోగ్యము లందించును. నీ సత్యవ్రతమే పరమ ధైర్యము నందించును. పర్వతములు, నదులు,

పొదలు, పుట్టలు, పిట్టలు నీ అండన చేరి ఆదరించి ఆనందము నందించును. సూర్యచంద్రాదులు, నక్షత్రాది ఉపగ్రహములు సహితం నిన్ను ఏ ఇక్కట్లకూ గురికాకుండా కాపాడుదురు. క్రూరకృత్యాలకు వడిగట్టే రాక్షసులు సహితం నీ చల్లని ప్రేమకు వశమై నీకు దాసోహం కాగలరు” అని ఆశీర్వదించుచూ, పొరలివచ్చే దుఃఖమును దిగమ్రింగుతూ సంతోషము నభినయిస్తూ రాముని తలను వంచి ఆఘ్రాణించింది. అతనిని గట్టిగా కౌగిలించుకొని చెక్కున ముద్దు పెట్టుకొన్నది. అదురుచున్న పెదవులతో, “రామా, క్షేమముగా తిరిగి రమ్మ, ఆనందముగా పొమ్ము” అని పలికింది.

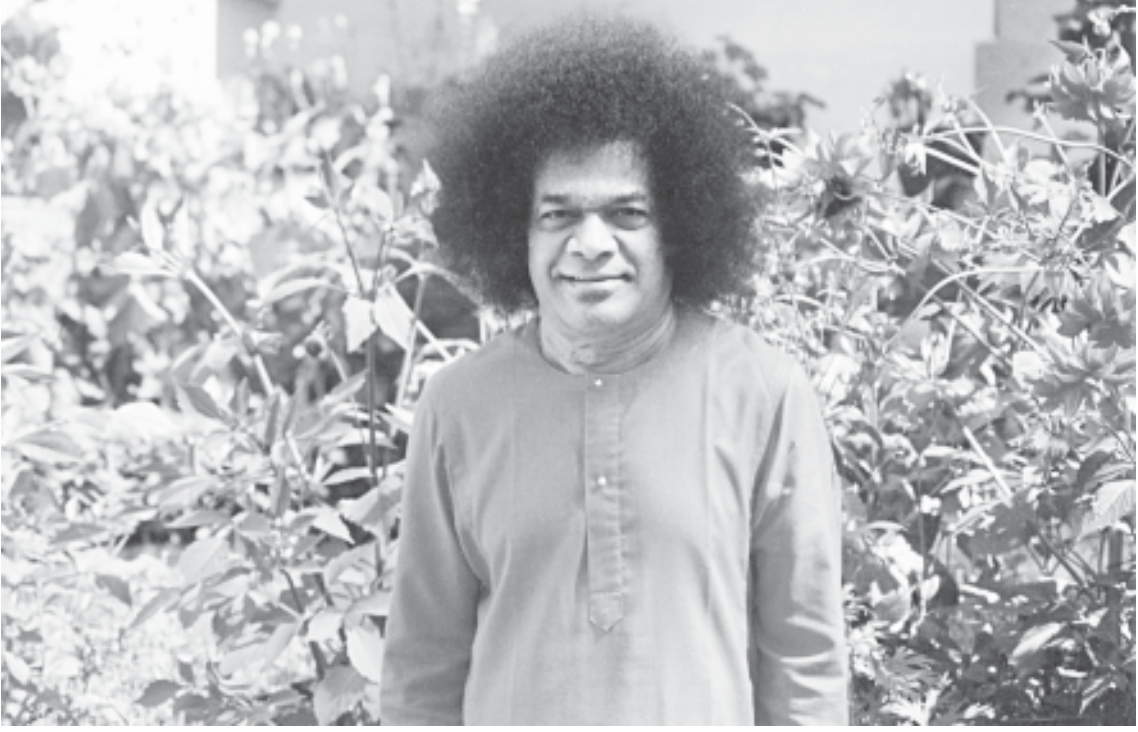
రాముడుకూడనూ తల్లి ప్రేమను బాగా అర్థము చేసుకొన్నవాడు కనుక ఆమెను బాధపెట్టుటకుకూడ తాను ఒప్పుకొనక, తప్పినది కానందున పదేపదే తల్లి పాదములకు నమస్కరించుచు, “అమ్మా! నీవు

దుఃఖించక, నిద్రాహారములను మానక, ఆరోగ్యమును పాడుచేసుకొనక, నిరంతరము చల్లని హృదయముతో నన్ను తలంచుచుండుము. నీ తలంపు ఎట్టిదిగా ఉండునో నా క్షేమము అట్టిదిగా ఉండును. కాన నా క్షేమము సుక్షేమంగా సుఖవంతంగా ఉండాలన్న నీవు దుఃఖించక ఆశీర్వదించుచుండుము” అని ప్రార్థించి విడువలేక, విడువలేక తల్లియైన కౌసల్యను వదలి జనావృతమయిన రాజవీధిలో రాముడు పాదచారుడై నడువసాగినాడు. ఆ గుణవంతుని చూచి జన సమూహము కంపించిపోయినది. గాలివార్తగా వచ్చిన రామ అరణ్యవాసము నిజమైనదో కాదో అన్న ఆందోళనలో ఉన్న పురజనులు రాముడు పాదచారుడై రావటముతో క్రుంగిపోయినారు. పట్టాభిషేకమని పొందిన పొంగులన్నియూ క్రుంగి ప్రవహించినాయి. జీవచ్ఛవములవలె వారి ముఖములు వాడినవి.

(సశేషం)

2016 అక్టోబరు, నవంబరు మాసాల్లో ప్రశాంతి నిలయంలో జరుగనున్న విశేష కార్యక్రమాలు, ఉత్సవాలు

అక్టోబరు 5 నుండి అక్టోబరు 11 వరకు వేద పురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞం
నవంబరు 12 సాయంత్రం 6 గం ల నుండి	
నవంబరు 13 సాయంత్రం 6 గం ల వరకు ప్రపంచవ్యాప్త అఖండ భజన
నవంబరు 18 రథోత్సవం
నవంబరు 19 మహిళా దినోత్సవం
నవంబరు 22 35 వ స్వాతంత్ర్యవం
నవంబరు 23 భగవాన్ 91 వ జన్మదినోత్సవం

వేదపురుషవాణి:

యజ్ఞములకు ఆధారము వేదములు

వేదము ధర్మమూలము. ధర్మము యజ్ఞరూపమున ప్రవర్ధిల్లుతుంది. యజ్ఞస్థితి, యజ్ఞసిద్ధియే వేదలక్ష్యము. యజ్ఞమునకు ఆధారము యజుర్వేదము. సమస్త యజ్ఞములు యజుర్వేదమునుండే ఆవిర్భవించినవి. 'యజ్' అనే ధాతువునకు దైవపూజ, దానము అని అర్థం. యజ్ఞయాగాది కర్మకాండలద్వారా లోకకల్యాణం గావించే నిమిత్తమై ఆవిర్భవించినదే యజుర్వేదము.

యజ్ఞములు ఎప్పుడు చేయాలి? ఏ సమయమున ఎట్టిది? అనే కాల జ్ఞానమును నిర్ణయించే నిమిత్తమై యజుర్వేదమునుండి మొట్టమొదట జ్యోతిశ్శాస్త్రము ఆవిర్భవించినది. యజ్ఞవేదికపై హోమగుండమును

ఏరీతిగా ఏ పదార్థంతో నిర్మించాలన్న విచారణను పురస్కరించుకొని వాస్తుశాస్త్రము నిర్మాణమైనది. మంత్రములను సరైన రీతిలో ఉచ్చరింపజేసే నిమిత్తమై వ్యాకరణ శాస్త్రమునుకూడా నిర్మించినది యజుర్వేదం. వాస్తు వ్యాకరణ జ్యోతిశ్శాస్త్రములను నిర్మించడమేగాక ప్రధానమైనటువంటి మూడు యజ్ఞములనుకూడా సంకల్పించినది. అవి హవిర్యజ్ఞము, సోమయజ్ఞము, పాకయజ్ఞము. వేదాధ్యయనము చేయగలిగిన మేధావంతులు, శాస్త్రసంపన్నులైన విప్రులు మాత్రమే ఈ యజ్ఞములను ఆచరించాలి. కనుక, యజుర్వేదము ఇంతటితో తృప్తిపడక వేదము నెరుగని సామాన్య

వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞ పూర్వాహుతి సందర్భమున
యజ్ఞపురుషునిగా ఆరాధింపబడుతున్న భగవాన్

గృహస్థులు తమ నిత్యజీవితములో ఆచరించి అనుభవించగల మరికొన్ని యజ్ఞములనుకూడా నిర్మించినది. అవే దేవయజ్ఞము, ఋషియజ్ఞము, పితృయజ్ఞము, మనుష్య యజ్ఞము, భూతయజ్ఞము - ఇవి పంచయజ్ఞములు.

దేవయజ్ఞమునగా నేమి? దీనికి ఎట్టి యజ్ఞవేదికా నిర్మించనక్కరలేదు; ఎట్టి మంత్రములనూ వల్లించ నక్కరలేదు. మరి ఏవిధంగా ఈ యజ్ఞమును ఆచరించడం? భగవంతుడు మానుష దేహమునందు ప్రతి కణమున అంతర్భూతముగా ఉన్నాడు. రసస్వరూపుడై ప్రతి అంగమునందు సంచరిస్తున్నాడు. జాగ్రత్ స్వప్న సుషుప్తులనే మూడు అవస్థలందుకూడా

దేహమును కాపాడుతూ పోషిస్తున్నాడు. దేహమంతా భగవత్ రక్షణలోనే నిలిచి ఉన్నది. అట్టి భగవంతుణ్ణి కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా స్మరించి పూజించడమే దేవయజ్ఞము. కృతజ్ఞతాపూర్వకమైన ప్రార్థనలే ఈ యజ్ఞములు. భగవంతుని ప్రార్థించడానికి ప్రత్యేక స్థలముకాని, ధనముకాని అక్కరలేదు. హృదయ పూర్వకంగా కృతజ్ఞత అందించి త్రికరణ శుద్ధితో చేసే పూజలే ఈ యజ్ఞములు.

ఇంక ఋషియజ్ఞము. మానవుడు పవిత్రమార్గంలో నడచి మానవత్వాన్ని అభివృద్ధిపరచుకోవడానికి ఋషులు అనేక శాసనములనేర్పరిచారు. తెల్లవారి లేచినది మొదలు పరుండునంతవరకు అనేక కర్మలు చేస్తూ ఉంటాము. ఏ కర్మ ఏ మార్గంలో ఎప్పుడు ఎక్కడ ఏవిధంగా చేయాలో శాసించేవి శాస్త్రములు. ఇవి ఋషులు ఆచరించి అనుభవించి అందించిన సుధానిధులు. ఆదర్శ ప్రాయమైన జీవితం గడుపడానికి

మార్గము నేర్పరచిన ఋషులను గౌరవించి స్మరించడమే ఋషియజ్ఞము.

మూడవది పితృయజ్ఞము. మన జీవితమునకు, దేహమునకు మూలకారకులు మాతాపితరులే. మన దేహము తల్లిదండ్రుల ప్రసాదమే. తమ బిడ్డల అభివృద్ధి నిమిత్తమై అనేక కష్టనష్టములకు ఓర్చి తాము పస్తులుండియైనా తమ పిల్లలను పోషించే పవిత్ర మూర్తులు, తల్లిదండ్రులు. పుత్రేషణకొద్దీ తమ పిల్లలు భవిష్యత్తులో ఎట్టి కష్టములకు, దుఃఖములకు గురి కాకుండా ఉండాలని ధన కనక వస్తు వాహనాదులను ప్రోగుచేసి అందించి వారి ఆనందమును మాత్రమే ఆశిస్తారు తల్లిదండ్రులు. అట్టి పూజనీయులైన

తల్లిదండ్రులను గౌరవించి, వారిని ప్రసన్నులను గావించుకొని సేవించి, వారి జీవితకాలమంతా వారి అజ్ఞను శిరసావహించి, వారు గతించిన తరువాత వారి జ్ఞాపకార్థమై దానధర్మములవంటి సత్కర్మలు ఆచరించి, వారి తృప్తికై నెలకొక పర్యాయం లేదా సంవత్సరానికొక పర్యాయం తర్పణం గావించి శ్రాద్ధకర్మలు చేస్తూ వారిని ప్రేమపూర్వకంగా స్మరిస్తూ కన్నీటిబారలు కార్చడం పితృయజ్ఞము.

నాల్గవది మనుష్యయజ్ఞము. తోటి మానవులు కష్టనష్టాలకు గురియైన సమయంలో వారికి తగు సహాయం చేయడం, దీనుల దుఃఖాన్ని రూపు మాపడానికి దానధర్మములు చేయడం, రోగులకు సేవ చేయడం, సమాజములో తోటి మానవులకు సేవ చేయడంద్వారా వారిని ఆనందపరచి తాను ఆనందించడం మనుష్యయజ్ఞము.

ఐదవది భూతయజ్ఞము. చాలామంది సర్వ సాధారణంగా తమ ఇళ్ళలో పశువులనో పక్షులనో కుక్కలనో పిల్లలనో పెంచుకుంటూ ఉంటారు. వాటిపై ప్రీతిని చూపి వాటికి సకాలములో ఆహారం అందించి సర్వభూతస్వరూపుడు భగవంతుడే అని విశ్వసించి నోరు లేని పశువులను పోషించడం భూతయజ్ఞం. పూర్వకాలంలో స్త్రీలు ఇళ్ళముందర నూక పిండితో ముగ్గులు వేయడం ఇళ్ళకు కల్యాణకరమని భావించే వారు. ఇందులో భూతదయకూడా ఇమిడి ఉన్నది, చీమలు, పక్షులు ఆ బియ్యపు పిండిని భుజించి తృప్తి పొందుతాయి. అతిసామాన్యమైన కార్యమైనా త్యాగ భావంతో ఆచరిస్తే అదే వేదకర్మ అవుతుంది. ఏ వేద శాస్త్రములూ తెలియనివారు నిత్యజీవితంలో పవిత్ర కర్మలను ఆచరించి, అవే యజ్ఞకర్మలుగా విశ్వసించాలి.

అశ్వమేధం - అంతరార్థం

విప్రులకు సంబంధించిన యజ్ఞములు మూడేనని ఇంతకుముందే చెప్పాను. సామాన్య జనులు ఆచరించే

ఐదు యజ్ఞములను గురించికూడా తెలుసుకున్నాము. ఐతే రాజులు, చక్రవర్తులు ఆచరించడానికి ప్రత్యేక యజ్ఞములను నిర్ణయించినది యజుర్వేదము. ఇవి రాజసూయ, అశ్వమేధ యాగములు. అశ్వమేధ యాగమనగా వేదోక్తమైన శుభలక్షణములుగల పంచకల్యాణి గుఱ్ఱమును అలంకరించి కొన్ని నియమాల నేర్పరచి వదలడంకాదు. అశ్వమనగా గుఱ్ఱము. గుఱ్ఱానికి కాలో మూతో తోకో ఎప్పుడూ ఏదో ఒక అవయవం కదులుతూనే ఉంటుంది. ఇది మహా చంచలమైనది. అశ్వత్థవృక్షమును మీరు చూసి ఉంటారు. గాలిలేకున్నా ఆకులు ఆడుతూనే ఉంటాయి. అశ్వముకూడా అంతే! నిద్రించేవరకు కదలాడుతూనే ఉంటుంది. నిద్రలో కూడా కదలాడుతూనే ఉంటుంది. “సంకల్ప వికల్పాత్మకం మనః” మనస్సు సంకల్ప వికల్పాలతో కూడుకొని ఉంటుంది. అట్టి చంచలమైన మనస్సును అరికట్టడమే అశ్వమేధము. ఐతే రాజులు, రాజాజులు దీనిని అత్యంత ఆడంబరంగా జరిపి యుద్ధములు సాగించి ఇతర రాజులను హతమార్చి ఏకచ్ఛత్రాధిపత్యము సంపాదించడానికి ఈ యాగము చేస్తూండేవారు.

ఇక, రాజసూయయాగము. ఇది అందరూ చేయ దగినది కాదు. ధర్మరాజు రాజసూయ యాగము చేయ సంకల్పించుకున్నాడన్న విషయం తెలిసినప్పుడు కృష్ణుడు వచ్చి, “బావా, నీకంటే బలిష్ఠులైన రాజులుండగా రాజసూయయాగం చేయడానికి నీకు అధికారం లేదు. రాజసూయ యాగం చేయాలనే కోరిక నీకుంటే ముందు వారిని జయించు. అప్పుడు నీవు ఏకచ్ఛత్రాధిపత్యం వహించగలవు. నిన్ను మించినవారు మరొకరు ఉండరు. అప్పుడు నీవు రాజసూయ యాగం చేయడానికి అధికారివి కాగలవు” అని బోధించి దుష్టులను సంహరింపజేసి, రాజసూయ యాగం చేయించాడు. కేవలం యజ్ఞం చేయడానికే కాదు, ఏ చిన్న పని చేయడానికై తగిన అర్హత ఉండాలి.

యజుర్వేదమునకు రెండు సంస్కారాలున్నాయి. బ్రహ్మసంస్కార మొకటి. ఆదిత్య సంస్కారము రెండోది. బ్రహ్మసంస్కారమనగా ఏమి? వేదములను విభజించి జగత్తునకు చాటినవాడు వ్యాసుడు. అతనికి ప్రధాన శిష్యుడు వైశంపాయనుడు. అతను వ్యాసునివద్ద శాస్త్రములను, వేదరహస్యములను సాకల్యంగా నేర్చుకున్నాడు. వైశంపాయనునివద్ద యాజుర్వల్క్యుడు శిష్యునిగా చేరాడు. అతను గొప్ప మేధాశక్తి సంపన్నుడు, ధీశాలి. వేదముల నిమిత్తం ప్రాణమును సైతం ధారపోయడానికి సిద్ధంగా ఉండేవాడు. యాజుర్వల్క్యుని చూచి ఆనందంతో వేదరహస్యము లన్నింటిని అతనికి బోధించాడు. కానీ ప్రతి మానవునికి కొన్ని జన్మజాతమైన సంస్కారాలుంటాయి. సర్వ రహస్యములను గ్రహించిన తర్వాత యాజుర్వల్క్యునిలో కొంత అహంకారం తల ఎత్తింది. గురుభావం క్రమేణా సన్నగిల్లుతూ వచ్చింది. కొన్ని సందర్భాలలో గురుశిష్యులకు కొన్ని అభిప్రాయ భేదాలుకూడా వచ్చాయి. గురువుతో వాదనకు పూనుకున్నాడు. అతని ధోరణి చూచిన వైశంపాయనుడు, “నాయనా! చాలు, చాలు. నీకూ నాకూ ఈనాటితో ఋణం తీరిపోయింది. ప్రేమ సంబంధమున్నంతవరకు ఆదరించాను. పుత్ర సమానంగా చూచుకున్నాను. ఎవ్వరికీ తెలుపని రహస్యాలన్నీ నీకు తెలిపాను. ఇంక నీవు నాదగ్గర ఉండటంవల్ల ప్రయోజనం లేదు. నేనిచ్చిన విద్య నాకు తిరిగి అప్పగించి వెళ్ళిపో” అన్నాడు.

యాజుర్వల్క్యుడు కూడా పట్టుదల గలవాడు కనుక అభ్యసించిన వేదమును వమనము చేసి వెళ్ళిపోయాడు. వమనము చేసిన వేదమును తిత్తరి పక్షులు భుజించి వేదమును ఉచ్చరించసాగాయి. ఆ పక్షులలో తిత్తరి అనే ఋషి కుమారుడు కూడా ఉండటంచేత అతను దీనిని గ్రహించి ప్రచార ప్రబోధలు చేసిన కారణంగా దీనికి తైత్తిరీయమని పేరు వచ్చింది. తిత్తరి పక్షులు

గ్రహించిన భాగమును కృష్ణ యజుర్వేదమన్నారు. ఈ కృష్ణ యజుర్వేదము బ్రహ్మసంస్కారము.

యాజుర్వల్క్యుడు ఆవేశము వచ్చిన ఆ క్షణంలో ఆ పని చేశాడేకాని తర్వాత మహాతీవ్రమైన తాపమును అనుభవించాడు. తిండి తీర్థాలు మానుకున్నాడు. వదలిన వేదమును తిరిగి పొందాలని దీక్షతో తపమాచరించాడు. అతని తపస్సుకు మెచ్చి ఆదిత్యుడు వాజస రూపంతో ప్రత్యక్షమయ్యాడు. “నాయనా! నీకేమి కావాలి?” అని ప్రశ్నించాడు. తాను పోగొట్టుకున్న ప్రాప్తిని అందించుమని ప్రార్థించాడు యాజుర్వల్క్యుడు. “కుమారా! కదలిపోయిన నదీ జలము, నరుని యౌవనము, దైవానుగ్రహము తిరిగి వెనుకకు రావడానికి వీలులేదు. కార్యాచరణకు పూర్వమే విచారణ చేయాలికాని తదుపరి చింతించిన ప్రయోజనమేమి?” అని హితబోధ చేసి వేదమును తిరిగి అతనికి అందించాడు. ఆదిత్యుడు అందించిన వేదము కనుక ఇది ఆదిత్య సంస్కారము లేక సంప్రదాయమైనది. దీనినే శుక్ల యజుర్వేదమన్నారు.

శుక్ల యజుర్వేదము ఉత్తర భారతంలోను, కృష్ణ యజుర్వేదము దక్షిణ భారతంలోను వ్యాప్తిగాంచినవి. యజుర్వేదము ఈవిధంగా రెండు వేర్వేరు పేర్లతో వ్యాప్తిగాంచినదేకాని రెండింటియందున్న భావములు ఒకటే. యజుర్వేద సారమునంతా కొన్ని మాటలతో వర్ణించినవి ఉపనిషత్తులు. యజుర్వేదములో అంత్య భాగమునందు ఈశావాస్యోపనిషత్తు వర్ణించబడినది. ‘ఈశావాస్యమిదం సర్వం’ అనే మంత్రముతో ఇది ప్రారంభమవుతుంది కనుక దీనికి ఈశావాస్యోపనిషత్తు అని పేరు వచ్చినది. ఇది చాలా ఉత్తమమైనది, చాలా పవిత్రమైనది. ఇది సర్వోపనిషత్సారం. ప్రపంచ మంతా ఒకే శక్తి, ఒకే ఆత్మ. తాను లేని స్థానంకాని, తనది కాని పేరుగాని జగత్తునందు లేవని ఈ ఉపనిషత్తు చాటుతున్నది.

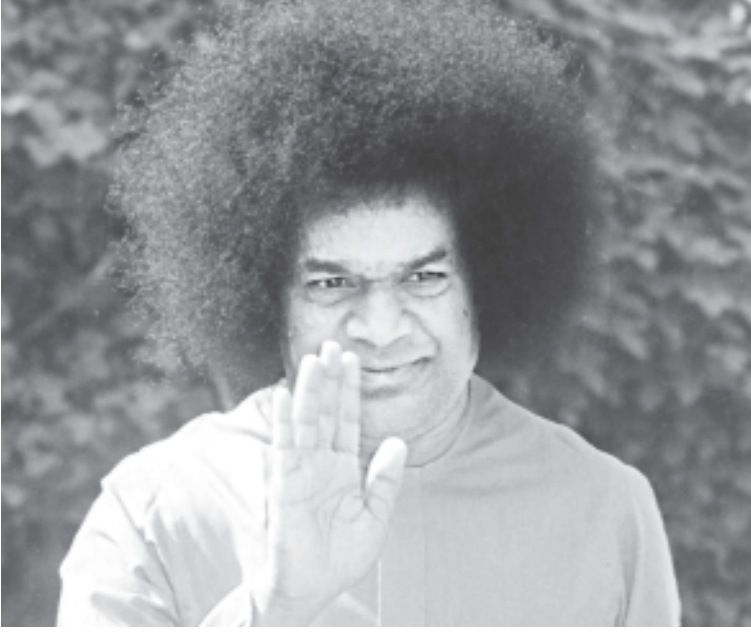
ఉఛ్వాస నిశ్వాసములే వేదం

ఉపనిషత్తులుకాని, వేదముకాని భగవంతుడు సర్వవ్యాపకుడు, సర్వభూతాంతరాత్మ అనే సత్యాన్ని ప్రకటించే నిమిత్తమై ఇన్ని కార్యకలాపములను అభివృద్ధిగావించినవి. ఐతే, కేవలము మంత్రములు చెప్పినంతమాత్రమున ప్రయోజనం లేదు. మంత్ర సారమును గ్రోలాలి. కేవలం మంత్రములను విన్నంత మాత్రంచేత కూడా ఎంతో ఆనందాన్ని అనుభవిస్తాము. వేదశబ్దంలోనే ఆ మాధుర్యమున్నది. వేదము ప్రతి ఒక్కరి ప్రాణము. మన ఉఛ్వాస నిశ్వాసములే వేదముగా భావించాలి. పీల్చుకొనే గాలి 'సో...', వదిలే గాలి 'హం...' ఈ ఉఛ్వాస నిశ్వాసములు ఎంత పవిత్ర అర్థాన్ని మనకు ప్రబోధిస్తున్నాయి! సో... అనగా 'అది' (దేవుడు), హం... అనగా 'నేను', కాబట్టి, "సో...హం... సో...హం..." "నేనే దేవుడు, నేనే దేవుడు" అనే భావంతో తాదాత్మ్యం పొందినప్పుడు తానే దేవుడుగా మారిపోతాడు. దీనినే "బ్రహ్మవిద్ బ్రహ్మైవ భవతి" అన్నారు. బ్రహ్మను తెలుసుకోవడానికి బ్రహ్మతత్వాన్ని గుర్తించాలి. బ్రహ్మను గుర్తిస్తే తాను బ్రహ్మగా మారిపోతాడు. ఈ ఉఛ్వాస నిశ్వాసములనే ఉపదేశ మంత్రంగా భావించి, పీల్చే గాలి, విడిచే గాలి మీ యథార్థ స్వరూపాన్ని నిరూపించేవన్న సత్యాన్ని మీరు గుర్తించాలి. నేడు మంత్రముల నుచ్చరిస్తున్నారే గాని తాదాత్మ్యభావంతో అనుభవించడం లేదు. ఇలా ఎంతకాలం ఉచ్చరించినా ఏమి ప్రయోజనం? కనుక మొట్టమొదట 'నేనే దైవం' అని భావించే సాధన చేయాలి. దైవం సర్వులయందున్నాడనే సత్యాన్ని గుర్తించడానికి ప్రయత్నించాలి. ఉపాధి భేదములు ఉండవచ్చును. గాజుబుగ్గలు రకరకములుగా కన్పిస్తున్నవి. లోపల ఉన్న కరెంటు ఆయా ఆకారముల ఉపాధులను ధరిస్తున్నది. అన్ని బుగ్గలలోనూ ప్రవహిస్తున్న కరెంటు మాత్రం ఒకటే. మన

దేహములుకూడా ఈ బుగ్గలవంటివి. అనేక రూపాలలో, వివిధ రంగులలో ఉండవచ్చును. వేర్వేరుగా శక్తి కలిగి ఉండవచ్చును. అయినా అన్ని ఉపాధులలోను చేరియున్న ఆత్మతత్త్వం ఒకటే. ఈ సత్యాన్నే యజుర్వేదము ప్రబోధిస్తున్నది. కనుక యజుర్వేదమంతా నేర్చుకొని వల్లెవేయనక్కరలేదు. సారమును గ్రోలితే సత్యాన్ని గ్రహించినవారమౌతాము. స్వీకరించవలసిన సద్గుణములను స్వీకరించాలి. విసర్జింపవలసిన దుర్గుణములను విసర్జించాలి. ఇట్టి ఆనందమే నిజమైన దైవస్వరూపం. "నిత్యానందం పరమ సుఖదం కేవలం జ్ఞానమూర్తిం ద్వంద్వాతీతం గగనసదృశం తత్త్వమస్యాది లక్ష్యం ఏకం నిత్యం విమలం అచలం సర్వధీ సాక్షిభూతం భావాతీతం త్రిగుణరహితం" ఇదే సాయిరూపము, తత్త్వము.

(శ్రీవారి దివ్యబోధ, 30-9-87)

ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి

(35వ భాగం)

డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి

“అనుద్వేగకరం వాక్యం సత్యం ప్రియ హితం చయత్
స్వాధ్యాయాభ్యాసనం చైవ వాఙ్మయం తప ఉచ్యతే”

పవిత్రమైన నాలుకను, పరులను సంతోషపెట్టి, అనుకూలపరచి, ఆనందపరచేరీతిగా ఉపయోగించు కోవాలి. మనస్సును ఏమాత్రం నొప్పించరాదు. వాక్కును దైవముయొక్క లీలా గుణ విశేషములను వర్ణించడానికి ఉపయోగించాలి. ఇతరులకు సహాయకరమైన పదములను ఉపయోగపెట్టాలి. ఇతరులకు సరియైన మార్గమును బోధించాలి. మనకు అనుకూలించే సత్కర్మలయొక్క ఫలితములను ఇతరులకు అందించడానికి ప్రయత్నించాలి. ఇతరులు పెడమార్గము పడితే వాక్కుద్వారా సంస్కరింప ప్రయత్నించాలి. సత్యవ్రతులూ అహింసాపరులూ కావాలి.

త్రివిధ తపస్సులు శారీరక మానసిక వాచికపరమైనవి. ఆరోగ్య ఆహ్లాద అద్వైత స్థితులకు దివ్యమైన సోపానాలివి, అమూల్యమైన సాధనాలివి. శారీరక తపస్సు అనగా ఆరోగ్యవంతమైన దేహమును మంచి కార్యములవైపు మళ్ళించి, దేవతలను ఋషులను మహనీయులనూ గౌరవించి ప్రార్థించి వారి అనుగ్రహమునకు పాత్రులుకావడం. అందువలన అహంకారమమకారములు క్షీణిస్తాయి. వినయ విధేయతలు పెరిగి సదాచార సంపన్నులై సత్కర్మలలో ప్రవేశిస్తారు. సద్గ్రంథ పఠనముతోపాటు దాన గుణమును పెంచుకుని దోషరహితులై మానసిక ప్రశాంతతను పొందుతారు. రజోగుణ తమోగుణములవైపుగా ఆకర్షింపబడకుండా నిగ్రహించుకో గలగడం శారీరక తపస్సు అనిపించుకుంటుంది.

ఇక వాచిక తపస్సు. పైన చెప్పిన విధంగా పవిత్రమైన, ప్రియమైన, సత్యమైన మాటలనే మాట్లాడడము. సత్యమే కదా అని మనము తీవ్రముగా, కటువుగా, ఇతరులను బాధించే విధంగా, హింసించేవిధంగా మాట్లాడకూడదు. ఇతరులకు అప్రీతికరముగా ఉండకూడదు.

నిరంతరమూ మంచి చింతనలు చేసినప్పుడే మనస్సు ఆహ్లాదకరముగా ఉంటుందనీ, ఈ ఆహ్లాదాన్ని సొంతం చేసుకోవాలంటే వాక్కును అరికట్టుకోవాలనీ, రోజులో కొన్ని గంటలైనా విధిగా మౌనాన్ని పాటించితిరాలని అంటారు, స్వామి. దీనివలన మనస్సుకు విశ్రాంతి దక్కుతుంది. జపములూ ధ్యానముల దిశగా మనస్సు పయనిస్తుంది. అప్పుడు మనస్సు పరిశుద్ధమూ ఆరోగ్యవంతమూ అవడానికి అవకాశముంటుందని ఉద్బోధిస్తారు, స్వామి.

“జపతపధ్యానాదులూ వేదాధ్యయనములూ మనసును పవిత్రము గావించుకునేందుకే ఉపయోగపడతాయి. అంతర్ బాహ్యశుద్ధి అన్నారు. దేహమును నిత్యమూ ఏవిధంగా స్నానంచేసి సంస్కారం గావించుకుంటున్నామో, అదేవిధముగా, మానసిక సంబంధమైన దుర్భావములను దూరం చేసుకోవడానికి భగవత్ చింతన చేయాలి. శారీరక శుద్ధి మాత్రమే మనము లక్ష్యముగా ఉంచుకుంటున్నాముగాని మానసిక శుద్ధికి తగిన కృషి చేయడం లేదు.

వాక్కు మహాశక్తివంతమైనది. ప్రపంచాన్నికూడా కాల్చివేస్తుంది. మాటలతో హృదయాన్ని బ్రద్దలుకొట్టిన తరువాత మరల అతకడానికి వీలుకాదు. ‘కాలు జారితే కలుగదు కష్టం, నాలుక జారితే నరకమెరా’ అన్నారు. కాలు జారిపడి గాయమైతే కట్టు కట్టుకుని మాన్సుకోవచ్చు. కానీ, మాటచేత ఏర్పడిన గాయము కంటికి కనిపించదు. ఈ గాయాన్ని మాన్సుగల డాక్టరు ఈ జగత్తులో ఎవ్వరూ లేరు. కనుక, ఇతరుల మనస్సును నొప్పించేటట్లు మాట్లాడితే అదే మనకు బ్రహ్మస్రమై వెనుకకు తిరుగుతుంది.”

స్వామి పెద్దలకూ పిల్లలకుకూడా ఎంతో సహనంతో ఓపికతో డిసిప్లినీగురించి, ముఖ్యంగా మాటల పొందికనూ, పొదుపునూగురించి, అతిగా మాట్లాడితే వచ్చే అనర్థాలను గురించి విపులీకరిస్తూనే ఉన్నారు. పిల్లలు డిసిప్లినీ నేర్చుకున్నారంటే, యావత్ ప్రపంచమునూ తీర్చిదిద్దగల అర్హతను సంపాదించుకోగలరు. ఈనాడు పిల్లలు చెడిపోవడానికి, మానసిక వికలాంగులుగా, అనారోగ్యవంతులుగా మారిపోవడానికి మూలకారణము అధికములగు మాటలతో కాలమును వృథము చేసుకోవడమే.

“అతిభాష మతిహాని, మితభాష అతిహాయి. అధికముగా మాట్లాడడంచేత మీ ఎనర్జీ తగ్గి

పోతుంది. వ్యాధి నిరోధక శక్తి క్షీణించిపోతుంది. జ్ఞాపకశక్తికూడాను క్షీణదశకు చేరుకుంటుంది. అంతేకాదు, మీ అధిక ప్రసంగం మిమ్మల్ని అగౌరవపరుస్తుంది. కనుకనే, మహర్షులు మౌనానికి అధిక ప్రాధాన్యతనిస్తూ వచ్చారు. అంటే, ఏమీ మాట్లాడకూడదని కాదు. ఎంత అవసరమో అంతవరకే మాట్లాడాలి. లేకపోతే, శారీరక మానసిక బలహీనతలు మిమ్మల్ని అనేక విధాలుగా లోబరచుకుంటాయి.”

అనేక ఒత్తిళ్ళకు లోనై అసహనాన్ని పెంచుకున్నవారు సంయమనాన్ని పాటించలేరు. సహనాన్ని కోల్పోతారు. ఫలితంగా మానసిక ఉద్రిక్తతకు లోనవుతారు. కోపం, ఆవేశం, విచక్షణలోపం వలన ఎడ్రినలిన్ ఎక్కువ మోతాదులో విడుదలై, గుండెపైన దుష్ప్రభావాన్ని చూపిస్తుంది. కుటుంబంతోనూ, సమాజంతోనూ సంబంధ బాంధవ్యాలు ఎక్కువగా ఉండి ప్రశాంత వాతావరణంలో జీవించేవారికన్నా సమాజానికి, కుటుంబానికి దూరంగా ఒంటరిగా ఉండేవారిలో మానసిక, హృద్రోగ వ్యాధిగ్రస్తులు అధిక సంఖ్యలో ఉండడమేకాకుండా ధూమపానమూ త్రాగుదూ మొదలైన దురలవాట్లకు బానిసలై ఆరోగ్యానికి సమాధులు కడుతున్నారు.

యోగాభ్యాసానికి, సాధనకు స్వామి పెద్దపీట వేస్తారు. సాధకులగురించి విశ్లేషిస్తూ వారు ఇలా అన్నారు,

“సాధకునికి ఉద్రేకమూ, ఉద్వేగమూ తాత్కాలికముగా తగ్గినట్లనిపించినా, అవసర మొచ్చినప్పుడు గర్వము తన ఆధిక్యమును చూపుతూ ఉంటుంది. అట్టివాడు సౌమ్యమైన ప్రేమభావమును అలవరచుకోవలసి ఉంటుంది. కొంతమంది సాధకులు తమలోని చెడునూ బలహీనతలనూ ఎవరైనా బయటపెట్టిన, అసహనమునకూ కోపమునకూ లోనవుతూ ఉంటారు. అది అపరిపక్వతను సూచిస్తుంది. ఎదుటివారు సూచించిన తమ తప్పులను గ్రహించి, శిరసావహించి, ప్రక్షాళన చేసుకోగల

స్థితికి రాగలగాలి. యోగాభ్యాసమువలన ఆత్మజ్ఞానము కలుగుతుంది. నిద్రాణమైయున్న మానసికశక్తులు చైతన్యవంతమవుతాయి. యోగాభ్యాసముద్వారా దుష్టగుణాలు అదృశ్యమై ప్రేమ, కరుణ, క్షమ, త్యాగం, సుహృద్భావాలతో అంతరంగం పునీతమవుతుంది.”

ఈ యాంత్రిక జీవన శైలిలో, అవిశ్రాంత జీవన పోరాటంలో వ్యాధులు అధికమైపోతున్నాయి. వ్యాధులు సంక్రమించాక నివారణకోసం పరుగులుతీయడం అధిక వ్యయ ప్రయాసలతో కూడుకున్న పని. అందుకే అనేక ఆరోగ్య పద్ధతులతోపాటుగా యోగాసనాలూ, ధ్యాన ప్రక్రియలూ ఆచరణలో పెట్టడం కూడా ఎంతైనా అవసరం అంటారు, స్వామి.

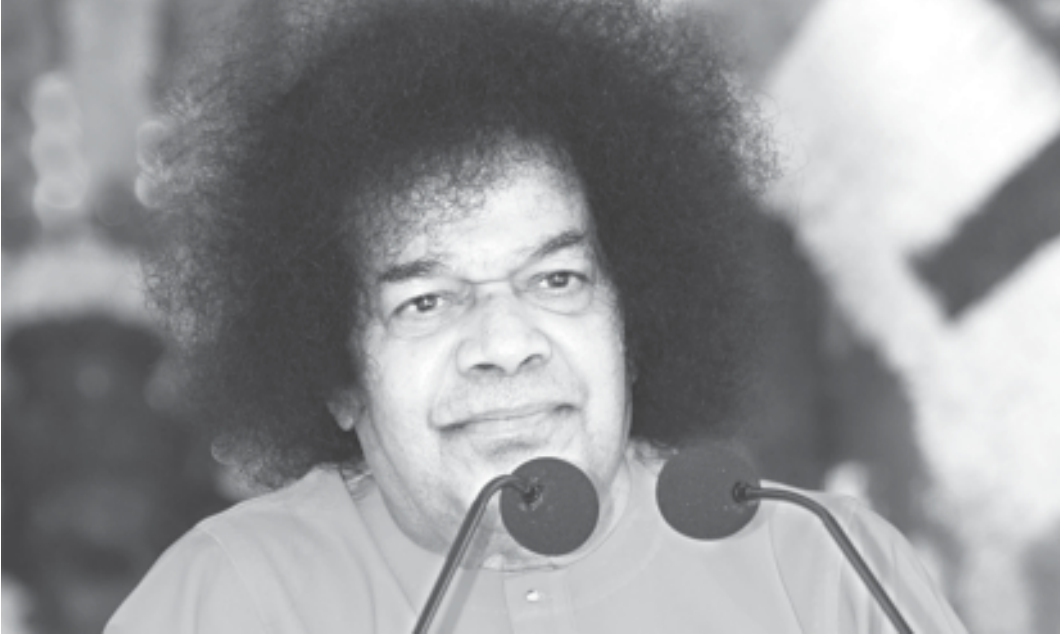
వాకింగ్, స్విమ్మింగ్, జాగింగ్ మొదలైన వ్యాయామాలు శారీరక ఆరోగ్యానికే దోహదం చేస్తూండగా యోగాసనాలూ, ధ్యానంవలన మానసికోల్లాసం కలగడమే కాకుండా వినాళ గ్రంథుల పనితీరు క్రమబద్ధమై, రక్తపు ప్రసారము పెరిగి మానసిక ప్రశాంతతా, ఆరోగ్యమూ చేకూరుతుంది. రక్తపోటూ, మధుమేహమూ ఇతర రుగ్మతలూ ఉన్నవారుకూడా ప్రతి రోజూ కనీసం ఒక అరగంటైనా యోగాసనాలూ ధ్యానమూ చేస్తే మంచిది. ఆరోగ్యవంతులకుకూడా దీనివలన శక్తి సామర్థ్యమూ ఉల్లాసమూ కలుగుతాయి. కానీ, ఈ రోజుల్లో టీవీ చూడడానికి అలవాటుపడిపోయి, కదలక మెదలక శరీరాన్ని పెంచుకుంటూపోతున్నారు. ఆరోగ్యాన్ని అందించే వ్యాయామాన్ని పూర్తిగా నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నారు. దైనందిన కార్యక్రమాలలో, పని ఒత్తిళ్ళలో రోజువారీ వ్యాయామానికే తిలోదకాలిస్తున్నారు. ఆరోగ్యవంతమైన జీవితంకోసం సమతుల్యమైన ఆహారంతోపాటుగా క్రమం తప్పని వ్యాయామంకూడా అవసరం. దీనివల్ల రక్తంలో కొలెస్ట్రాల్, ట్రైగ్లిసరైడ్లు, షుగరు, రక్తపోటూ మామూలు స్థాయికి వస్తాయి. శరీర దారుఢ్యం పెరుగుతుంది. విశ్రాంతికోసమని నిద్రమాత్రలా, ట్రాన్క్విలైజర్లు, మద్యపానీయాలూ తీసుకుంటున్నారు, కొందరు.

వీటివలన వచ్చేది ప్రశాంతత కాదు. అనర్థం, అనారోగ్యం. నడకవలన ఉపయోగాలు అనుభవంలోకి వస్తేగాని అర్థంకావు. మన దైనందిన జీవితంలో నడక ఒక ముఖ్యభాగం కావాలి. పళ్ళుతోముకోవడం ఎంత ముఖ్యమో నడకకూడా అంతే ముఖ్యమన్న విషయాన్ని మరచిపోకూడదు.

అనేక మానసిక ఒత్తిళ్ళతో, ఆలోచనలతో సతమత మయ్యేవారు నిద్రకు దూరమైపోతున్నారు. ఆలోచనల ద్వారా మనస్సు శక్తిని కోల్పోతోంది. కోల్పోయిన శక్తిని తిరిగి పొందాలంటే నిద్రే పరమోపధం. గాఢ నిద్రనుండే ఆత్మనుంచి శక్తి ఉత్పన్నమవుతుంది. నిద్రలోకి వెళ్ళే ముందు ఇష్ట దైవాన్ని మనస్సులో ధ్యానించుకుంటే, ఆ చైతన్యశక్తితో గాఢమైన నిద్ర పడుతుంది. నిద్ర విషయంలోనే కాదు, నిద్రించే పద్ధతిలోకూడా తగిన జాగ్రత్తలు తీసుకోవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది. ఆహారం సక్రమంగా జీర్ణం కావాలంటే ఎడమవైపు తిరిగి పడుకోవడం అవసరం, మన కడుపులో జీర్ణాశయం ఎడమవైపు ఉంటుంది కనుక. అలాగే కడుపులోని కాళ్ళలోని చెడు రక్తము సులువుగా గుండెకు వెళ్ళాలంటే ఎడమవైపునే పడుకోవాలి. ఆరోగ్యసూత్రాలను స్వామి మాటలద్వారా, చేతలద్వారాకూడాను అనునిత్యం మనకు ప్రబోధిస్తూనే ఉన్నారు; ఆచరించవలసిందిగా అనుక్షణం హెచ్చరికలు చేస్తూనే ఉన్నారు:

“రాగద్వేషములు, కామక్రోధములు అరికట్టుటకు తగిన ప్రయత్నములు చేయండి. అదే సాధకుని ప్రధాన కర్తవ్యం ఈవిధమైన ప్రయత్నములు చేసినప్పుడే మీరు చేసే సాధనలు సార్థక మవుతాయి. వీటిని అరికట్టుకొనక ఎన్ని సాధనలు చేసినప్పటికీ ప్రయోజనము లేదు. మనసులో ప్రేమామృతాన్ని నింపుకున్నప్పుడు సర్వమూ ప్రేమమయమే, సకలమూ ఆనంద దాయకమే, సమస్తమూ ఆరోగ్యప్రదమే”

ఇది భగవాన్ ఉవాచ. ❖

శ్రీ సత్యసాయి వచనామృతం:

వైరాగ్యమే శాంతమునకు సోపానం

రూపము - నామము, భావము - బాహ్యము, స్వభావ స్వరూపములు ఏకత్వము పొందినప్పుడే అద్వైతమనేది మనకు ప్రాప్తిస్తుందిగాని, 'నీవు, నేను' అనే భేద భావములు మనయందు ఉన్నంతవరకు అద్వైతము మహాదూరముగా ఉంటుంటాది. మైళ్ల దూరమనికాదు, మన భావానికి అది దూరమే.

'తత్ - త్వం' ఈ రెండు పదములయందు ఎంత చక్కని, ఎంత విలువైన, ఎంత పవిత్రమైన అర్థము ఉన్నదో యోచన చేయండి. 'త్వం' అంటే 'ఇది', 'తత్' అంటే 'అది'. 'అది' అంటే ఏమిటి? 'ఇది' అంటే ఏమిటి? ఈ రెండు పదములను చక్కగా లోతుగా విచారణ సల్పినప్పుడు, మనకు దూరముగా ఉండేదానిని 'అది' అంటాముగాని దగ్గరగా ఉంటే

దానిని 'అది' అని చెప్పము. దేనికి దూరముగా ఉంటున్నది? నీ భావమునకా? నీ ఇంద్రియములకా? అని మరొక ప్రశ్న వేసుకొన్నప్పుడు, నీ ఇంద్రియాలకు కాదు, నీ భావములకు దూరముగా ఉంటున్నది. దివ్యత్వం నీ భావములకు ఎప్పుడు సమీపమైపోతుందో అప్పుడు నీవే తాను, తానే నీవు.

స్వామిని మన దగ్గరకు రప్పించుకోవాలని, లేక మనమే స్వామి దగ్గరకు పోవాలని ఒక భక్తుడు చెప్పాడు. స్వామి మీదగ్గరికి రావటంగాని, మీరు స్వామిదగ్గరకు రావటంగాని కేవలం భౌతికమైన సంబంధములేగాని హృదయాలు ఏకమైనప్పుడు దూరంగా ఉన్నా దగ్గరవారే. ప్రేమ ప్రధానంగాని, భౌతిక సామీప్యం ప్రధానం కానేరదు. మన పిల్లవాడు

ఎక్కడో అమెరికాలో చదువుతున్నాడంటే, వారమునకు ఒక పర్యాయమైనా క్షేమసమాచారములు తెలియకపోతే మహాపరితపిస్తుంటాము. మన ఇంటిప్రక్కనే ఉన్నాడు ఒక వ్యక్తి. కానీ, అతనిపైన మనకు ప్రేమ లేదు కనుక, అతని క్షేమసమాచారములు కించితైనా మనము విచారించటం లేదు. కాన, 'డియర్'గా ఉండడం ప్రధానముగాని, కేవలం 'నియర్'గా ఉండడం కాదు. అనగా, కేవలం దగ్గరగా ఉండడం మన సంబంధము కాదు. ప్రేమయే మనకు సరియైన సంబంధము. ఆ ప్రేమయే పరమాత్ముడు. ప్రేమస్వభావాన్ని మీరు అభివృద్ధిపరచుకొన్నారా, పరమాత్ముడు మీ అధీనుడు. ప్రేమ ప్రతి మానవునియందు ఉంటున్నప్పటికిని దానిని వికృతమైన మార్గములో ప్రవేశపెట్టి, వికారమైన విలాసములలో దాన్ని అనుభవించడంచేత ఆ ప్రేమ అపవిత్రమై మానవత్వాన్ని పూర్తి భస్మము చేస్తున్నది.

భక్తుడు భగవంతునిలో చేరాలంటే...

పరమాత్మునికి, భక్తునికి మధ్యగల సన్నిహిత సంబంధము జగద్వ్యాప్తి కావలెనన్న మధ్యలో అనేక కఠినమైన వ్యక్తుల చరిత్రలు అందులో చేరక తప్పదు. కొన్ని బాధలకు గురికాక తప్పదు. శ్రీరామచంద్రుని ఆజ్ఞను శిరసావహించి హనుమంతుడు లంకా పట్టణము వెళ్ళాడు. రాములకు, హనుమంతునికి మాత్రమే సన్నిహిత సంబంధము. అతను దైవము, ఇతను దాసుడు. దాసునికి, దైవమునకు మధ్యలో యితరులకు యేమి సంబంధమున్నది? సంబంధము లేదుగాని జ్ఞానస్వరూపిణియైన సీతాన్వేషణలో దాసుడైన హనుమంతుడు అనేకమంది క్రూరులైన రాక్షసులను ఎదుర్కోవలసిన అవసరం ఏర్పడింది. కాన, భక్తుడైనవాడు భగవంతునిలో చేరడానికి సుఖంగా, ఆనందంగా, సునాయాసంగా చేరాలని కోరుకోవడం చాలా పొరపాటు. ఈరకమైన కొన్ని కఠినమైన బాధలకు కొంతవరకు ఓర్పుకోగలిగిన

శక్తిసామర్థ్యములను సంపాదించుకోవాలి. అందుకు అనుగ్రహమే ఆధారం. కనుక దైవాజ్ఞ శిరసావహించి సంపూర్ణమైనరీతిలో ఆచరణలో ప్రవేశపెట్టితిరా, తప్పక మీరు ధన్యులు కాగలరు.

'త్యాగేనైకే అమృతత్వ మానసుః'

హరిశ్చంద్రుడు విశ్వామిత్రునికిచ్చిన వాగ్దానమును నెరవేర్చే నిమిత్తమై రాజ్యమంతా అతనికి ధారపోశాడు. ఆ పతికి తగిన సతి చంద్రమతి. సతీపతులు ఒకరినొకరు అనుసరించి ఉండినప్పుడే సుఖమును అందుకోవడానికి అవకాశము ఉంటుంది. వాళ్ళ మనస్సు ఏకత్వము పొందినప్పుడు ఎన్ని బాధలు ఉండినప్పటికిని ఇల్లు ఒక స్వర్గముగానే ఉంటుంది. కానీ, వారిద్దరి నడుమ కొన్ని భేదభావములు, అపార్థములు చోటుచేసుకుంటే, యింక అంతకంటే నరకం వేరు లేదు. వేమన కూడా చెప్పాడు,

చెప్పులోని రాయి, చెవులోని జోరీగ
కంటిలోని నలుసు, కాలిముల్లు
ఇంటిలోని పోరు యింతింత కాదయా!

సర్వసంపదలు కోల్పోయి అవస్థలు పడుతున్న సమయంలో ఆ యిల్లాలు తన పతితో చెప్పింది,

కాలగతి సర్వసంపదలు కోలుపోయె
మిగులు సిరి నేను మీకు, మీరు నాకు
కాన ఏ కలవారికైన నన్ను అమ్ముకొని
ఈ ఋషిఋణము తీర్చుకొమ్ము

ఎవరైనా డబ్బుకలవారుంటే వారికి నన్ను అమ్మి ఆ ఋషిఋణము తీర్చుకొమ్మని చెప్పింది. అలాంటి త్యాగములో మునిగిన వ్యక్తులు కనుకనే యుగములు మారినా, జగములు కదలినా సత్యహరిశ్చంద్రుడనే సార్థక నామము సువర్ణాక్షరాలతో లిఖించబడి, లోకములో నిల్చిపోయింది. "త్యాగేనైకే అమృతత్వ మానసుః" మనం త్యాగానికి పూనుకోవాలి. ఎలాంటి

త్యాగమంటే యిల్లు వాకిలి వదలుకొని పొమ్మనికాదు. మన శక్తిని పురస్కరించుకొని మనము ఎవరికి ఏ సమయమందు ఎంతవరకు సహాయము చేయగలమో దానికి సంపూర్ణంగా సంసిద్ధులమై సహాయం చేయడమే సరైన త్యాగము. దేహభ్రాంతిని వదలటమే సరియైన త్యాగము. దేహభ్రాంతి ఒకేసారిగా వదలడం సాధ్యముకాదు. క్రమక్రమేణా అభ్యాసరీతిగా కొంత వరకు ఆచరించినప్పుడే మన జీవితము ఫలిస్తుంది. ఆ త్యాగమనేదే లేకుండా విషయవాసనలో మనం మునిగితిమా, ఇంక తరింప వీలుకాదు.

‘సత్యం జన విరోధాయ....’

ఇంటింటికి తీసుకొనివచ్చి మజ్జిగ అమ్ముతారు. అది సులభంగా దొరుకుతుంది. కాని, దాన్ని అందరూ అంతగా ఇష్టపడరు. ఎక్కడో ఊరికి దూరంగా ఒకచోట మద్యం పెట్టి అమ్ముతుంటారు. వాడు అక్కడికే నడచుకొనిపోయి మద్యం సేవించి పిచ్చికుక్కవలె తూగుతుంటాడు.

సత్యం జన విరోధాయ అసత్యం జనరంజనం

సురా విక్రేయతే స్థానే దధ్యాధికం పీత్వా గృహేగృహే

చెడ్డను వాడే ఎంతదూరమైనా నడచుకుంటూ పోయి స్వీకరిస్తాడు. మంచిని ఇంటికి వచ్చి అడిగినా ‘నాకు వద్దు, పొమ్మంటాడు. ఆరీతిగానే, ఈ కలియుగములో సత్యమనేది జనవిరోధముగా ఉన్నది. అసత్యమే జనరంజకముగా ఉన్నది.

ఒకానొక సమయంలో కబీరుయొక్క ఉపదేశామృతాన్ని గ్రోలాలని ప్రక్క గ్రామమునుండి నలుగురైదుగురు వ్యక్తులు చేరి కబీరు ఇంటికి బయలుదేరారు. వారు అంతకుముందు కబీరును చూసియుండలేదు. ఒక నదిని దాటి యిటువైపు వచ్చినారో లేదో ఎవరో ఒక వ్యక్తి అప్పుడే క్షౌరం చేయించుకొని నున్నటిగుండుతో, ఒక వస్త్రము తన

భుజముపై వేసుకొని స్నానానికి వెడుతూండినాడు. ఈ నలుగురు భక్తులు చక్కగా స్నానము చేసి, ఉపదేశము పొందాలనే ఉత్సాహంతో ఆహారం స్వీకరించకుండా బాగా నిష్ఠతో వస్త్రాండగా వారికి యితను కనిపించాడు. “ఒరే! ఒరే! ఒరే! మేము ఎంతో శుభంగా వెళుతుంటే మంగలి దగ్గర తల గొరిగించుకొని ఈ గుండువాడు ఎదురొచ్చాడు. ఏమిరా ఈ అపశకునం!” అనుకున్నారు. అతని ఎదురుగనే అతనిని కొంత దూషించారు. కానీ అతను ఇదేమీ పట్టించుకోకుండా తన దారిన తాను వెళ్ళిపోయాడు.

ఈ నలుగురూ నేరుగా గ్రామములోనికి వెళ్లి “కబీరు ఇల్లు ఎక్కడ?” అని వెతుకుతూంటే ఎవరో పుణ్యాత్ముడు చూపించాడు. ఆ ఇంటి దగ్గరకు పోయి కూర్చుంటే యిల్లాలు బయటికి వచ్చి, “నాయనా! ఎవరు మీరు? ఎక్కడినుండి వచ్చారు?” అని అడిగింది. ‘మేము కబీరుగారి దర్శనముకోసము వచ్చాము’ అని చెప్పారు. “ఇప్పుడే వారు నదికి వెళ్లారు స్నానము చేయటానికి. ఇక్కడే ఉండండి, వారు వచ్చిన తరువాత తప్పక దర్శించుకొని వెళ్లవచ్చు” అంది.

కొద్దిసేపటికి ఆయన స్నానము చేసి వచ్చాడు. వస్తున్న ఆ వ్యక్తిని వీరు చూసి, “ఒరే! మనం తిట్టిన వ్యక్తి ఇటువైపు వస్తున్నాడే” అనుకొన్నారు. అయితే, అతనే కబీరు అన్న విషయం వీరికి తెలియదు. ఎందుకంటే సత్యమును గ్రహించుకోవటం చాలా కష్టం. అసత్యము ఆడంబరముతో ఉంటుంది కాబట్టి ఆకర్షణీయంగా ఉంటుంది. కబీరు చాలా నిరాడంబరంగా కనిపించడంవల్ల అతను ఎవరో పరాయి వ్యక్తి కావచ్చు అనుకొన్నారు. ఇంతలో యిల్లాలు బయటికి వచ్చి, కబీరు పాదములు కడిగి, “లోపలకు వేంచేయండి స్వామీ, తమకోసం వీరు వేచి ఉన్నారు” అని చెప్పేటప్పటికి, ఈ నలుగురు, “ఛ! ఇతని యిల్లు చూస్తామా, యితని వ్యక్తిత్వము చూస్తామా, యితని స్వరూప లక్షణాలు చూస్తామా...

ఏమీ సరిగా లేవు. ఇలాంటివాడు మాకు ఉపదేశము చేయటమేమిటి, యితని దగ్గర మేము శిష్యులము కావటమేమిటి”ని అతనికి నమస్కారమైనా పెట్టకుండా వెళ్లిపోయారు.

సన్నిధియందే సుఖము

ఈరకంగా సత్యాన్ని విస్మరించి, అసత్యమైనవాటిని ఆకర్షించుకొని, బూటకపు మాటలలో జీవితాన్ని వ్యర్థము చేసుకోకూడదు. ఏవో కొన్ని గ్రంథములు చదివినంతమాత్రమున అవే సత్యమని భావించ కూడదు. విన్నటువంటి, కన్నటువంటి విషయమును హృదయమునుండి కదలనివ్వక చూచుకోవటమే సరియైన భక్తుని దీక్ష. ఎలాంటి పరిస్థితులు ఏర్పడినప్పటికిని అటూ ఇటూ కదలక చెదరక ఉండే స్థితిని సంపాదించుకోవటమే చిత్తశుద్ధికి సరైన లక్షణం.

ప్రతి మానవుడు సుఖం కావాలని ఆశిస్తున్నాడు. సుఖము ఎప్పుడు కలుగుతుంది? శాంతము చేకూరి నప్పుడే! శాంతము ఎప్పుడొస్తుంది? భగవద్భావం మనలో కలిగినప్పుడే. భగవద్భావం ఎప్పుడు కలుగుతుంది? చిత్తశుద్ధి కలిగినప్పుడే. చిత్తశుద్ధి ఏరీతిగా కలుగుతుంది? విషయవాసనలు నిర్మూలం చేసుకొన్నప్పుడే. విషయవాసనల నిర్మూలనముతో చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది. చిత్తశుద్ధిద్వారా భగవద్భావం లభిస్తుంది. భగవద్భావంద్వారా శాంతి చేకూరుతుంది. శాంతిద్వారా సౌఖ్యము లభిస్తుంది. ఇదే త్యాగరాజు చెప్పింది - శాంతము లేక సౌఖ్యము లేదని. సౌఖ్యము కావాలి, సౌఖ్యము కావాలని ఆశిస్తున్నామేగాని దానికి ముందు ఏవేవి ఏవిధంగా సాధించాలో వాటిలో ఒక్క దానికీ మనం తగిన ప్రయత్నం చేయటం లేదు. శాంతము కావాలి, సౌఖ్యము కావాలి అని ఆశిస్తాము. ఏమి, బజారులో పెట్టి అమ్మే పదార్థములా యివి? కావు. సుఖాన్ని పొందాలంటే లోకములో సుఖమనేదే లేదు. అన్నీ తాత్కాలిక సుఖములే!

సత్యమైన సుఖము పరమాత్మ సన్నిధియందే లభిస్తుందిగాని యితరత్ర లభించటానికి వీలుకాదు. పరమాత్మతత్త్వములో నీ తత్త్వమును అంకితము చేయాలి. తాదాత్మ్యభావం పొందాలి. ప్రవహిస్తూ వచ్చిన నది సముద్రములో చేరినప్పుడు తనకొక రూపము లేకుండాపోతుంది. ప్రవాహంగా వచ్చేంత వరకు నది పల్లములు దుముకుతూ వస్తుందిగాని మిట్టలు ఎక్కుతూ రాదు. అగ్ని గుంతయందు పెట్టినా పైకే మండుతూ వస్తుంది. నీరు గట్టుపై పోసినా క్రిందకే దిగుతూ పోతుంది. కనుక, నీటివలె అధోగతికి పాలుపడకూడదు. అగ్నివలె ఊర్వగతికి అభివృద్ధి గాంచాలి. ఆ ఊర్వగతికి రావటమే జ్ఞానతత్త్వము.

జ్ఞానము, భక్తి, కర్మ మూడూ ఏకత్వముతో చేరినవే. మొట్టమొదట పుష్పముగా ఉంటుంది. తరువాత ఆ పుష్పమందలి రేకలు విడిపోయి అదే ఒక చిన్న కాయగా తయారౌతుంది. ఆ కాయను మనము పోషిస్తూరాగా అదే ఫలంగా మారిపోతుంది. ఏనాడు అది ఫలమైందో అప్పుడు అందులో మాధుర్యము చేరిపోతుంది. పుష్పమే కర్మ, కాయయే భక్తి, ఫలమే జ్ఞానము. ఫలములో మాధుర్యము చేరిన తరువాత ఏ వృక్షమును ఆ ఫలము అంటిపెట్టుకొని ఉందో అక్కడినుండి అది వదలి క్రిందపడిపోతుంది. అదే వైరాగ్యము. ఫలముగా మారి రాలిన తరువాత దానికి చెట్టుతో ఏమాత్రము సన్నిహిత సంబంధము ఉండినట్లుగా చిహ్నము కనిపించదు. అనగా పండు చెట్టునుండి రాలితే, ఎక్కడనుండి రాలినదని గుర్తు పట్టటం చాలా కష్టము. కాయ రాలెనా, అక్కడ పాలో, నీరో కారుతుంది. కాన, సంపూర్ణమైన వైరాగ్యం రావాలంటే మనము పూర్ణమైన మాధుర్యాన్ని, ఆనందాన్ని అనుభవించాలి. అంతవరకు మనము కాయలమనే భావించాలి. కనుక, భక్తిమార్గమే ఈ కలియుగంలో ప్రధానమైన మార్గము. ❖

శాంతము లేక సౌఖ్యము లేదు

డా॥ బి.వి. పట్టాభిరామ్

“చంద్రుడు దేహానికి చల్లదనాన్ని ఇస్తున్నాడుకానీ మెదడుకి అందించడం లేదు. రోజంతా మెదడు వేడెక్కి ఉంటుంది. ఎప్పుడు ఆక్సిజన్ ఫెయిల్ అవుతుందో ఏమోనని భయంగా ఉంటుంది. ఎయిర్ కండిషన్ గదిలో కూర్చున్నవారికి దేహం చల్లబడుతుంది. శాంతి లేనివారికి అప్పుడుకూడా మెదడు వేడెక్కుతుంది. మనసులో శాంతి ఉన్నప్పుడు అడవిలో ఉన్నా ఆనందించగలడు. ఈనాడు సైన్సు మనల్ని మానసిక శాంతినుండి దూరంగా తీసికొనిపోవుచున్నది. కృత్రిమమైన జీవితం నేటి మానవుడు గడుపుతున్నాడు. నిరంతరం చింతలే చింతలు. మనసుకి శాంతి లేదు. మానసిక విశ్రాంతి లేదు. దీనివలన రోగాలు అధికమైపోతున్నాయి. ఎప్పుడు చూసినా “థింకింగ్” ... ఆలోచనలే! జడమైన మెషిన్లకుకూడా రెస్టు ఇస్తున్నాము. మరి మనసుకి విశ్రాంతిని ఇవ్వనక్కరలేదా? వ్యక్తిగత శాంతి, సామాజిక శాంతి, దేశశాంతి లభించాలంటే, ఒక్క ఆధ్యాత్మిక మార్గములో తప్ప అన్యమార్గములో రాదు. ఈ తత్వాన్ని మనము చక్కగా గుర్తుంచుకొని, భౌతిక సుఖాలకోసం వెంపర్లాడక, మానసిక శాంతికై పాటుపడాలి” అన్నారు భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి.

థాట్ అటాక్స్ (THOUGHT ATTACKS)

“శాంతము లేక, సౌఖ్యము లేదు, సారసదళ నయనా” అని త్యాగయ్య రాముడిని వేడుకున్నాడు. ప్రపంచంలో కూడా హార్డ్ అటాక్స్ కన్నా థాట్ అటాక్స్ ఎక్కువై, అంటే ఆలోచనలు అధికమై జీవితాన్ని అతలాకుతలం చేస్తున్నాయి. ఈనాడు ఆసుపత్రులలో చికిత్స పొందుతున్నవారిలో అధికశాతం ఈవిధమైన ఒత్తిడికి గురైనవారేనని తెలిస్తే ఆశ్చర్యం కలుగకమానదు.

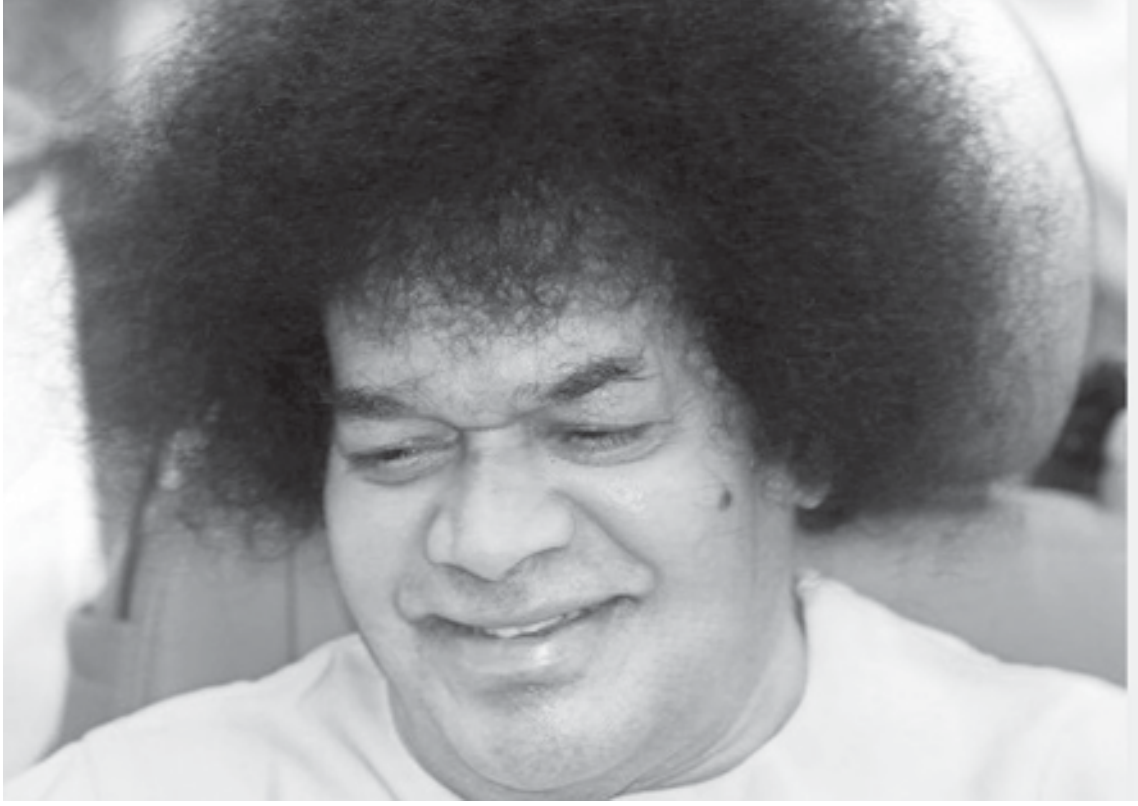
రోజులు మారాయి, ఇంకా మారబోతున్నాయి. ఇదే స్థాయిలో మనలో ఒత్తిడికూడా పెరుగుతుంది. సమష్టి కుటుంబాలు చిన్నాభిన్నమైపోయాయి. మాటసాయం అందించేవారు కరువైపోతున్నారు. కొందరు నిద్రమాత్రలకు అలవాటు పడుతున్నారు. మరికొందరు వ్యసనాల బారినపడుతున్నారు. మానసిక చికిత్సాలయాల్లో రద్దీ పెరిగింది. ఈ ఒత్తిడి ఈనాటిది కాదు. అనాదిగా ఆదిమవాసుల కాలంనుండి ఉంది. ఆ రోజుల్లో FIGHT or FLIGHT అంటే ‘పోరాడు లేదా పారిపో’ అనే సిద్ధాంతంపై వారు ఆధారపడేవారు. అంటే, ఒక వ్యక్తి వేటకు వెళ్ళినప్పుడు ఒక సింహం ఎదురుపడితే, అతనికి రెండే మార్గాలు. అవే పోరాటం లేదా పారిపోవడం. ఇప్పటిరోజుల్లో అవి పనిచేయవు. ధైర్యంగా సమస్యను పరిష్కరించే మార్గాలను అన్వేషించాలి. ఈనాటి సమస్యలకు స్వామి బోధించిన సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమ అహింసల్లో శాంతిని ఆచరించాలి.

నాకు శాంతి కావాలి

ఒకసారి ఒక భక్తుడు వచ్చి, “స్వామీ, నాకు శాంతి కావాలి” (I Want Peace) అని అడిగాడట. దానికి స్వామి, “నాకు - కావాలి” అనే రెండు మాటల్ని విడిచిపెట్టగలిగితే శాంతి మిగులుతుంది” అని బోధించారు.

హస్తమున అణుబాంబు ఉంచుకొని
అరచుచుందురు శాంతి శాంతియని
చంద్రుని చేరగలిగి కూడను
చెందజాలరు శాంతి సుఖములు

అన్నారు, స్వామి.

“శాంతికొరకు మనం ఎక్కడెక్కడో వెతకనవసరంలేదు. అది మనయందే ఉంటున్నది. బయట మనం వెతికేవన్నీ అశాంతికి లక్షణాలే! సైంటిస్టులు భౌతికమైన అనుకూలాలను ఏర్పరుస్తున్నారు. కానీ, అవి తాత్కాలికమైన ఆనందాన్ని అందిస్తున్నాయి. అవి అనుభవిస్తూ మనం శాంతికి దూరమవుతున్నాము. తాత్కాలికమైనవి ఎంత సుఖము అందిస్తున్నాయో అంత కష్టాన్ని కూడా అందిస్తున్నాయి” అని స్వామి తమ ప్రసంగాల్లో పదేపదే విషయవాసనలగురించి ప్రస్తావిస్తుంటారు.

భయభ్రాంతుల్ని చేసిన బొద్దింక

శాంతం లేనివారు సత్యాన్ని గ్రహించలేరు. సహనం కోల్పోతారు. పూవులు పూయటానికి, పండ్లు పండటానికి సూర్యరశ్మి ఎంత అవసరమో శాంతిని పొందటానికి సనాతన జ్ఞానం అంత అవసరం.

ఇటీవల జరిగిన ఒక ఉదంతం ఈ సందర్భంగా ప్రస్తావించాలి. ఢిల్లీలోని ఒక హోటల్లో మధ్యాహ్నం అందరూ భోజనం చేస్తున్నారు. ఇంతలో ఎక్కడినుండో ఒక బొద్దింక (COCKROACH) ఎగురుతూ వచ్చి, ఒక మహిళ కంచం దగ్గర వాలింది. అది చూసి ఆ మహిళ భయంకరంగా అరుస్తూ లేచి గంతులు వేసింది. ఇంతలో ఆ బొద్దింక అక్కడినుండి మరొక మహిళ మీద వాలింది. ఆవిడ అంతకన్నా గట్టిగా హాహాకారాలు చేస్తూ పరుగెట్టింది. ఆ బొద్దింక అక్కడినుండి మరొక జంటపై వాలింది. ఇక ఆ హోటల్లో అరుపులు, హాహాకారాలు, పరుగులు! ఏదో పెద్దపులి ప్రవేశించినంత కంగారు, భయంతో బయటకు పరిగెత్తారు. ఎటుచూసినా హాహాకారాలే!

ఇంతలో ఆ బొద్దింక కిటికీ ప్రక్కనున్న ఒక సైన్సు విద్యార్థినిపై వ్రాలింది. ఆ అమ్మాయికి బొద్దింక ప్రమాదకరమైన జీవి కాదని తెలుసు. కాలేజీలో దానిపై

ప్రయోగాలుకూడా చేసింది. ఆమె కంగారుపడక దానిని పట్టుకొని కిటికీ బయటకు ఉఫ్మని ఊది విసిరేసింది. కాస్సేపటికి కొంతమంది 'అమ్మయ్య' అని కూర్చున్నారు. పారిపోయినవారు అటే పారిపోయారు. ఈ సంఘటన విశ్లేషిస్తే, ఆ బొద్దింకను మన ఒత్తిడితో పోల్చవచ్చు. నిజానికి అది కుట్టదు, పొడవదు, గీరదు. కానీ తుపాను సృష్టించింది. ఆధ్యాత్మిక సాధనతో శాంతిని అలవర్చుకున్న వ్యక్తిని ఆ అమ్మయితో పోల్చవచ్చు. మిగతావారు ఎటువంటి సాధనా చెయ్యక, ఊహించుకున్న భయాలతో వాస్తవం కాని భ్రాంతులతో తమ జీవితంలో సమస్యలు సృష్టించుకున్నవారే!

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః

భక్తులు భజనానంతరం 'ఓం శాంతిశాంతిశాంతిః' అని తప్పనిసరిగా అంటారు. దాని అర్థం తెలిసినవారికి ఒత్తిడి ఉండదు. శాంతి అర్థం తెలుసుకున్నవారు నిరంతరం ప్రశాంతంగా ఉండగలుగుతారు. శాంతి అనగా ఏమిటి? మూలాధారమైన సత్వరజస్తమోగుణములు

అణిగినప్పుడే మనలో శాంతి ఆవిర్భవిస్తుంది. ఈ మూడు గుణములపైన విరక్తి, ఉపేక్ష, అనాసక్తి పెంచుకోవడానికి ప్రయత్నించాలి. మనలో మానవతావిలువలు పెంచుకోవాలి. అప్పుడే మనకు శాంతి లభిస్తుంది. విలువలు లేకపోతే 'పీస్' ఉండదు, అంతా 'పీసెస్' అంటే ముక్కలు అవుతుంది. ఈ మానవతావిలువలను పెంచుకుని నిత్యకల్యాణం పచ్చతోరణంగా జీవితాన్ని తీర్చిదిద్దుకోవాలి" అని స్వామి విద్యార్థినీ విద్యార్థులకు ఉద్ఘోషించారు.

"స్వాతంత్ర్యం నా జన్మహక్కు" అని ఎలుగెత్తి చాటి స్వాతంత్ర్యం సాధించారు, భారతీయులు. అలాగే మనం "మనశ్శాంతి నా జన్మహక్కు" అనే నినాదంతో ముందుకు సాగాలి. మనసుని మచ్చిక చేసుకుని ఆధ్యాత్మిక మార్గంవైపు మరల్చండి. భగవద్గీతలో శ్రీకృష్ణుడు, "శ్రద్ధావాన్ లభతే జ్ఞానం" అని బోధించడం జరిగింది. అలాగే శాంతం కావాలంటే, శ్రద్ధతో ప్రయత్నించాలి. అప్పుడే విజయంతోపాటు శాంతి లభిస్తుంది.

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః

శారీరక మాలిన్యంతోపాటు మనోమాలిన్యాన్ని తొలగించుకుతీరాలి

శ్లో॥ దీపనం వృష్య మాయుష్యం, స్నాన మోజోబలప్రదమ్
కందూమలశ్రమస్వేద, తంద్రాతృద్ధాహపాపనుత్

శ్లో॥ న శరీరమల త్యాగాత్ నరో భవతి నిర్మలః
మానసే తు మలే త్యక్తే, తతో భవతి నిర్మలః

స్నానమువలన జఠరాగ్నిదీపనము, ధాతుపుష్టి, దీర్ఘాయువు, తేజస్సు, బలము కలుగును. దురదలు, మురికి, బడలిక, చెమట, సోమరితనము, దప్పిక, పాపచింతలు నశించును.

అయితే, శారీరక మలినములు తొలగించుకొన్నంతమాత్రమున మనుజుడు నిర్మలుడు కాదు. మనో మాలిన్యములు తొలగించుకొన్ననే అతడు నిజముగా నిర్మలుడు అగును.

(సూక్తిముక్తావళి)

కోట ఏడు చుట్టూరా కోటలోపల తోటరా
తోటలోకి పోదమంటే దారి తెలియదు ఎట్లరా
రామభజన చేయరా రాజ్యమంతా వెలుగురా!
సారమైనది చమురురా సత్యమైనది వత్తిరా
వెలుగు తీరిపోయేటప్పుడు వెంట ఎవ్వరు రారురా
రామభజన చేయరా రాజ్యమంతా వెలుగురా!
పాటు అయినది చెట్టురా పట్టు అయినది కొమ్మరా
పాటు తప్పి పట్టు విడిచితే పరబ్రహ్మమే చేరురా!
రామభజన చేయరా రాజ్యమంతా వెలుగురా!

భగవాన్ శ్రీ శ్రీ శ్రీ సత్యసాయి చెప్పిన ఈ పద్యము ప్రాథమిక పాఠశాలకు వెళ్ళే బాలబాలికలు చదువుకునే

సనాతన సారథి, అక్టోబరు 2016

కవీనాం కవి: (25)

కోట - మాయ

చీమలకొండ జయాశాస్త్రి

పద్యమువలె చాలా ముచ్చటగా మనస్సుకు హత్తుకునేలా ఉంది. భగవాన్ దృష్టిలో మనముకూడ అధ్యాత్మికముగా ఒకటవ తరగతిలోనున్న బాలబాలికలం. బాబా మనకొరకు ప్రేమతో దయతో సులువైన పదములతో చెబుతున్నప్పటికీ అర్థము మాత్రం చతుర్వేద సారంతో నిండి ఉంటుంది. ఈ పద్యంలో స్వామి మాండలిక పదములతో చెప్పడమువలన చదువుతున్నకొద్దీ మరింత ఆనందముతో చదువ బుద్ధి కల్గుతుంది. ఇటువంటి పద్యముల అర్థములయొక్క లోతును లోలోపల చర్చించుకుంటుంటే మనము ఒక తరగతినుండి మరొక తరగతికి ఉత్తీర్ణులమవుతూ, క్రమేణా తరగతులు లేని ఉత్తమ గతికి చేరుతాము.

శ్రీ సత్యసాయి ఇక్కడ “కోట” “ఏడు” “చుట్టు”రా అన్నారు. ఈ పదసమూహములోనే ఎంతో లోతు కల్గిన అర్థములున్నాయి. మొదట ‘కోట’నుగురించి ఆలోచిద్దాం. సహజముగా కోటలు కఠినమైన రాతి గోడల నిర్మితము. కూలగొట్టడము చాలా కష్టము. ఎత్తైన పొడవాటి నాలుగు ప్రాకారములతో ఎంతో వైశాల్యముతో వ్యాపించి ఉంటుంది. దానిలోనికి పురుగుకూడ చొరబడకుండ సుశిక్షితులైన సైనికులతో పగలు రాత్రి పహారాతో, ప్రవేశము దుర్భేధ్యమన్న భావన కల్గుతుంది. అయితే, ఇక్కడ స్వామి చెప్పిన ‘కోట’ అంటే ఏమిటి? మన దేహమును కోటతో పోల్చితే సరిపోదు. కారణం మన దేహము చాలా బలహీనమైనది. తుమ్మితే తూలిపోయే తొమ్మిది చిల్లల

తోలుబొమ్మ ఈ దేహమని భగవాన్ చెబుతుంటారు. బలహీనమైన, కాలమార్పులకు రాలిపోయే భౌతిక దేహమును ఈ ‘కోట’గా పోల్చకూడదు.

ఇక్కడ మన మనస్సును దుర్బేధ్యమైన శత్రువుయొక్క ‘కోట’గా భావించడము సందర్భోచితము. మామూలు కోటవలె దీనికి నాలుగు ప్రాకారములు కాదు. ఈ ‘కోట’ ప్రత్యేకముగా ఐదు ఆవరణములు లేదా ప్రాకారములతో పటిష్ఠముగా నిర్మింపబడింది. ఎంత కఠిన రాతి నిర్మిత కోటనైనా ఫిరంగులతో కూల్చి జయించవచ్చును. కానీ, ఈ చిత్రమైన కోటను మాత్రము జయించలేక ఎన్నో జన్మలు ఎత్తుతున్నాము! దీని లోపలికి ప్రవేశించడానికి ద్వారములు కనబడవు! ఇది దుర్బోధనుని ‘మయసభ’ ప్రవేశము లాంటిది! ఏది ద్వారమో, ఏది కాదో తెలియదు. ఆ ఐదు ప్రాకారాలు వరుసగా 1. అవిద్య 2. అజ్ఞానము 3. మాయ 4. భ్రాంతి 5. సంస్కృతి (సంసారము). ఈ ఐదు ప్రాకారాల సమూహమే ‘మనస్సు’ అనే కోట. ఈ పదాలు ఏమీ మనకు క్రొత్తవి కాదుగాని, మన ‘స్వ’భావాన్ని మాత్రం మరుగున పెట్టి ఇవే నిజమైన స్వభావమన్నట్లుగా మార్చివేస్తున్నాయి.

‘కోట’కు దుర్గ, పురము, ద్వంద్వము అని పర్యాయ పదాలున్నాయి. ఈ పదాలుకూడ మనస్సుకు సరిపోతాయి. పైన చెప్పుకున్న ఐదింటిలో ‘అవిద్య’ అనే మొదటి ప్రాకారము పటిష్ఠముగా ఉండడమువలన దీనిని ఆసరా చేసుకుని మిగిలిన నాలుగు ప్రాకారాలు మరింత బలముగా నిలబడుతున్నాయి. ‘అవిద్య’ అంటే లౌకిక విద్య లోపించడం కాదు. తాను దేహమును కాను, మనస్సును కాను, తాను సర్వత్రా ఉన్న ‘ఆత్మ’నన్న భావము లోపించడమే ‘అవిద్య’. దీనిని ఆదిశంకరాచార్యులు “న హ్యస్త్య విద్యా మనసోతిరిక్తా మనో హ్యవిద్యా భవబంధ హేతుః॥ తస్మిన్విసృష్టే సకలం వినష్టం విజృంభితేస్మిన్నకలం విజృంభితే॥” అని వివేక చూడామణిలో చెప్పారు.

దీనర్థం మనస్సే అవిద్య. ఈ మనస్సును మించిన అవిద్యగాని, మాయగాని వేరు లేదు. అందుకని కోటయొక్క పర్యాయపదమైన ‘ద్వంద్వము’ మనస్సుకు సరియైన అర్థమునిచ్చే పదము. ఈ “కోట” (మనస్సు) ప్రాకారము దాటుకుని లోపలికి ప్రవేశిస్తే

ఆనందముంటుందని తెలుసు. కానీ, కోటగోడ దాటి లోపలికి ప్రవేశించే ద్వారము మాత్రము తెలియట్లేదు. మొదట ‘అవిద్య’ అనే ప్రాకారమునుచేరి లోపలికి దారి దొరుకుతుందని వెడితే, అక్కడ ఏ ద్వారమూ కనబడక వెతుకుతుంటే, దీనిని అంటిపెట్టుకుని దీనికన్నా పొడవైన ‘అజ్ఞాన’ ప్రాకారమును చూసి దీనికి ద్వారముంటుంది అనుకుని వెతుకుతుంటే, దానిని అనుకుని ఉన్న ‘మాయ’ అనే ప్రాకారము ఎంతో వైశాల్యముతో కనబడుతుంటే దీనికి ద్వారముండవచ్చని అటువైపు చివరకు వెళ్ళితే, దానికి చేర్చియున్న ‘భ్రాంతి’ అనే ప్రాకారమును చూసి దీనినుండి తప్పక లోపలికి మార్గముంటుందన్న ఆశతో వడివడిగా పోతుంటే, అక్కడకూడ ద్వారము కనబడక రెట్టింపు ఆశతో ఆఖరి ప్రాకారమైన ‘సంస్కృతి’ (సంసారము) ప్రాకారము కనబడగానే ఖచ్చితముగా ఈ మహాకోటకు ముఖ్యమైన ‘సింహద్వారము’ ఇక్కడ ఉండి తీరుతుంది అని అక్కడకూడ వెతికి, వెతికి శక్తి సరించి ఆఖరుకు ఇక్కడే బడలికతో చతికిలపడుతున్నాము (సంసారములో కూలబడుతున్నాము). బడలిక తీరిన తరువాత (బడలిక తీరడమంటే జనన మరణాలుగా భావించాలి) మరల ఆశతో లోపలికి పోయే ద్వారముకోసం ప్రయాణము! “ఏడు” అంటే సమయము, ఆయుస్సు అని అర్థము. అంటే ఈ ‘సమయము’ జీవికి ఉన్న ‘ఆయుస్సు’గా భావించాలి. మరల సరియైన ద్వారముకోసం “చుట్టు” అంటే చుట్టుదారి, దూరము (రాయలసీమ మాండలికము) ఎంతో తెలియని ప్రయాణమును మరల ప్రారంభిస్తాము. ఎంత సమయమైనా, ఎంత దూరమైనా ఈ వృత్తాకార గ్రుడ్డి ప్రదక్షిణ మాత్రము చేస్తూనే ఉంటాము. అంటే, ఒక జన్మనుండి మరొక జన్మ, మరల ఆ జన్మనుండి ఇంకొక జన్మ అలా వృత్తాకారములో సమయమును వృథా చేస్తూ అంతులేని దూరమును అత్యాశతో ప్రయాణం చేస్తున్నామని “కోట ఏడు చుట్టురా” అంటూ స్వామి మనలను హాస్యముగా హెచ్చరిస్తున్నారు.

“కోటలోపల తోటరా, తోటలోకి పోదమంటే దారి తెలియదు ఎట్లరా” కోటలో అందమైన తోట ఉందని తెలిసింది. కాని, దానిలోనికి పోయే మార్గము

తెలియట్లేదని స్వామి చమత్కారముగా చెబుతున్నారు. తోట అనగానే సుగంధ పరిమళ పుష్పములతో నిండిన మొక్కలుగాని, మధుర ఫలములున్న వృక్షసమూహముగాని వెంటనే మన మదిలో స్ఫురిస్తుంది. అటువంటి ప్రదేశము ఎటు చూసినా మనకు ఆనందమును కలుగజేస్తుంది. అయితే, ప్రవేశ ద్వారములులేని ఈ మాయామోహిత కోట గోడలు దాటుకుని అందమైన తోటలోకి ప్రవేశిస్తే సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమలనే సుగంధములను నిరంతరము వెదజల్లే విలువైన హృదయ పుష్పము ఉండే తోట ఉంది. దానిలోనికి ప్రవేశిస్తే ఎటుచూసినా ఆనందమే! అహ్లాదమే! ప్రశాంతితో కూడిన విశ్రాంతి చిక్కుతుంది. అయితే, ఈ తోటలోనికి ఏరకముగా ప్రవేశించాలి? ద్వారములులేని ఈ కోట గోడలు దాటి ఏరకముగా ప్రవేశించాలి?

పూర్వకాలములో శత్రుకోటలోకి ప్రవేశించడానికి 'ఉడుము' నడుముకు త్రాళ్ళుకట్టి, కోటబురుజులపైకి విసిరి దానికి గోడ పట్టుచిక్కిన తరువాత సైనికులు వాటికి కట్టిన త్రాళ్ళతో కోటగోడలు ఎక్కి కోటలోకి ప్రవేశించేవారు. 'ఉడుము పట్టు' అంత గట్టి పట్టు. ద్వారములు కనబడని ఈ మాయానిర్మిత కోటలోకి ప్రవేశించడానికి శ్రీ సత్యసాయి ఒక చక్కటి దివ్య మార్గమును మనకు ప్రేమతో ఉపదేశిస్తున్నారు. అదే, "రామ భజన చేయరా" అంటూ మనము "లోపలి"కి పోయే మార్గమును చెబుతున్నారు. "సాయిరామ" నామస్మరణ అనే ఉడుముని పట్టుకుని మనము ఈ కోటలోపలికి చేరాలి. ఉడుముయొక్క పట్టు గట్టిదే కాని, మనము ఆ ఉడుముని మాత్రము విడిచిపెట్టకుండా పట్టుకొని ముందుకు ప్రాకితేనే ఈ మాయామోహిత మనోకోటను అవలీలగా దాటవచ్చును అని భగవాన్ చెబుతున్నారు.

ఈ అభ్యాసమునకు చాలా పట్టుదల కావాలి. నిరంతర నామస్మరణ అన్నదికూడ అంత సులభమైనదికాదు. ఒక ప్రక్క సాయిరామ నామ జపము చేస్తూనే ఉంటాము. కానీ, మరొక ప్రక్క మనస్సు మాత్రము లౌకిక వ్యాపారాలపై ఆలోచిస్తుంటుంది. క్షణంలో రాగద్వేషాలు కల్గుతుంటాయి. మనస్సు లగ్నంకాని నామస్మరణ యాంత్రికముగానూ, ప్రయాసగానూ మిగిలిపోతుంది. రామనామమును

ముచ్చటగా పలికే చిలుక, పిల్లినోట చిక్కగానే దాని సహజ స్వభావరీత్యా కీచుకీచుమని అరుస్తుందని స్వామి చెబుతుంటారు. మనమూ ఇంతే! ఒకప్రక్క 'సాయిరాం' అంటూనే ప్రక్కవాళ్ళతో పరుషంగా మాట్లాడుతాము. ప్రశాంతముగా ఉండే సాయికుల్యంత్ హాలులోకూడ అధికులమనే రాగద్వేషాలతో ఉంటాము. దీనివలన ఏమీ ఉపయోగము ఉండదు. పైగా బలహీన మనస్సుల మవుతాము. నిరంతరం నారాయణ నామస్మరణ తప్ప వేరులేదనే నారద మహర్షివారి తలపై శ్రీ మహావిష్ణువు నూనె కుండను పెట్టి ఒక్క బొట్టుకూడ క్రిందపడకుండా తన చుట్టు ప్రదక్షిణ చెయ్యమని చెప్పి, "ఆ సమయములో ఎన్నిమార్లు నారాయణ స్మరణ చేశావు?" అని అడిగితే, ఒక్క క్షణంకూడ నామస్మరణ చేసే సమయం చిక్కలేదని, మనస్సంతా నూనెకుండపైననే ఉందని జవాబిచ్చారు నారదులవారు. దీనినిబట్టి మనస్సు ఎంత బలవత్తరమైనదో అర్థమవుతోంది. భగవాన్ అత్యంత సులువైన 'నామస్మరణ' అనే మార్గమును ఉపదేశిస్తున్నప్పటికీ, మనం మాత్రం అధ్యాత్మికమనగానే అదేదో పెద్ద పాఠ్యాంశమని వేదాలు తిరగవేయాలనుకోవడం లేదా శాస్త్రవేత్తలు ప్రయోగశాలలో ప్రయోగాలు చేసినట్టుగా పరిశోధనలు చెయ్యాలనీ, అదికూడ ఏ కొద్దిమందికో సాధ్యమని విడిచిపెడుతున్నాము. ఇవి ఏమీ అవసరము లేదు, ఒక్క "రామభజన చేయరా" చాలు, "రాజ్యమంతా వెలుగురా" అంటున్నారు శ్రీ సత్యసాయి. ఇక్కడ "రాజ్యము" అంటే మన హృదయ సామ్రాజ్యముగా భావించాలి. మనలో అల్లకల్లోలములకు, లేదా ప్రశాంతతకు మన మనస్సు సూత్రధారియని మనందరికీ అనుభవము. మనస్సులోనున్న తమస్సు (చీకటి) పోవాలంటే "సాయిరాం" తమస్సు ఒక్కటే మార్గము. దీని అర్థం మనము బాహ్యదృష్టితో ఆనందము ఎక్కడ? ఎక్కడ? అని లోకమంతా తిరగడము మాని, అంతర్ముఖులమైతే 'మనోకోట'లోనికి ప్రవేశించడానికి సులువుగా 'సింహద్వారం' చిక్కుతుంది. అప్పుడు 'హృదయ సామ్రాజ్యమ'ంతా వెలుగు (జ్ఞానము)తో నిండిపోతుంది.

(సశేషం)

కలియుగ ప్రత్యక్ష దైవం, భక్తుల పాలిటి పెన్నిధి, జగద్గురువైన మన ప్రియతమ ప్రభువు ఒకసారి భక్తులు దైవాన్ని ఎలా ప్రార్థించాలో, ఏమని నివేదించుకోవాలో తామే స్వయంగా బోధించారు. సాయిమాత మధుర వచనాలనే ఆణిముత్యాలని మనం పదిలపరచుకుందాం. ఆ అందమైన, అర్థవంతమైన నివేదనని ఆలకిద్దాం.

“తల్లీ! నీ బిడ్డలమైన మేమెల్లరము నీ గర్భగోళాన మనుచుందుము కదా! గర్భకోశమున తిరుగాడు శిశువువలన కలుగు బాధలనన్నింటినీ ఓర్పుతో సహించుచు, యీషణ్మాత్రము హాని తలంపకుండుటయేగాక, తన శిశువు దారుఢ్యముగా, ఆరోగ్యవంతముగా మనునట్లు ఏ తల్లియైనను వాంఛించును కదా! అటులనే, మమ్ములను ఆదరించుము తల్లీ!

శ్రీ దుర్గాభవానిగా సంరక్షింపుము. మాతా అన్నపూర్ణేశ్వరిగా మా దేహ, మనస్సులకు పుష్టికరమైన ఆహారము నొసంగుము. సరస్వతిగా మోక్షసిద్ధి మార్గమును మాకు ఉపదేశింపుము. సర్వవ్యాపియై వెలుగొందు నీ దివ్యశక్తి రూపమును సర్వత్రా దర్శించు జ్ఞానదృష్టిని మాకు ప్రసాదింపుము తల్లీ!”

మానవులు తమ ఐహిక - పారమార్థిక కోరికలను తీర్చుమని ఆ జగన్మాతని ప్రార్థిస్తారుకదా! అలాంటప్పుడు మనం ఆ జగన్మాతని వివిధ నామరూపాలతో ఆరాధిస్తాము. స్వామివారి మాటలలో వివరంగా తెలుసుకుందామా:

వనితాజ్యోతి:

శక్తిస్వరూపిణి

చంద్రమౌళి రమాదేవి

“ఒక విషయమును గుర్తించుము. బ్రహ్మాది దేవతలందు సరస్వతీదేవిని ఉపాసించిన జ్ఞానమును పొందనగును కదా! ఇంక ధనాది దేవత లక్ష్మియు స్త్రీయే! సకల సంకల్పశక్తిని ప్రసాదించు పార్వతీదేవియు నారీమణి కదా!”

“ఇంతేకాదు. గాయత్రి ఎవరు? వేదమాత. గాయత్రిగా, సావిత్రిగా, సరస్వతిగా ఉపాసించబడుతున్నది. గాయత్రీ మంత్రోపాసన పరమార్థము ఏమిటి? ప్రజ్ఞాశక్తిని బోధింపజేయుటయే కదా! ఇది అందరికీ అవసరమే కదా!

ఇలా శక్తిస్వరూపిణిగా ఆ జగన్మాతని కొలిచే భక్తులు దుష్టులను సంహరించే ‘మహిషాసుర మర్దిని’గా అమ్మని నవరాత్రులలో విశేషంగా కొలుస్తారు కదా! శైలపుత్రి, బ్రహ్మచారిణి, చంద్రఘంట, కూష్మాండ,

స్కందమాత, కాత్యాయని, కాళి, మహాగౌరి, సిద్ధిధాత్రి అంటూ నవదుర్గలను పూజిస్తారు. అంతేకాదు, తేజోమయ స్వరూపాలైన బాలాత్రిపురసుందరి, లలితాదేవి, భవాని, అన్నపూర్ణ, రాజరాజేశ్వరి, కామాక్షి, మీనాక్షి, విశాలాక్షి, మహాకాళి మొదలగు వివిధ నామరూపాలతో అమ్మవారు ఆరాధింపబడుతున్నది. ఇలా జగన్మాతని ఏ రూపంలో దర్శించినా తేజస్సు, దివ్యత్వము, కారుణ్యముతోకూడిన శక్తిస్వరూపము కానవస్తుంది.

మనమంతా ఆ జగన్మాత బిడ్డలమే కదా! మరి మనమెలా ఉండాలి? సాయిమాత తమ విద్యార్థినులను ఉద్దేశించి పలికిన ఈ మాటలు స్త్రీలందరూ ఆలకించి, ఆచరించవలసినవే! గమనిద్దామా మరి!

“ఎటువంటి పరిస్థితులలోనైనా దివ్యత్వాన్ని పోషించుకోండి. మీరు బలహీనులు, అబలలు కారు. మీరు చాలా సున్నిత హృదయులు. మీరు బలహీనులమని భావించడం మంచిది కాదు. స్త్రీ శక్తిస్వరూపిణి. సక్రమమైన మార్గములో నడవండి. జగత్తు మిమ్ములను అనుసరిస్తుంది. స్త్రీలకు వేదం విశిష్టస్థానమిచ్చింది. మానవత్వాన్ని తీర్చిదిద్దగలిగేది స్త్రీలే! అవతారమూర్తులకు జన్మ నిచ్చింది స్త్రీలే!”

తరతరాలకు ఆరాధ్యదైవంగా నిలిచిన అవతారమూర్తి శ్రీ దత్తాత్రేయులవారి దివ్య జననిని ఈ సందర్భంలో పూజ్యభావంతో స్మరించుకుందాం. స్త్రీ శక్తిస్వరూపిణి సుమా అని నిరూపించే పవిత్ర గాథ ఇది.

సప్త ఋషులలో ఒకరైన అత్రి మహాముని ధర్మవత్ని అనసూయ. అష్టాక్షరీ మంత్రం జపించి, ఆ ఉపాసనా బలంతో ఆమె యోగస్థితిని పొందగలిగింది. నారదుడు ఆమెని పరీక్షించడలచి ఒకసారి ఇనుపగుండ్లని అనసూయకిచ్చి వాటిని గుగ్గిళ్ళుగా మార్చమని కోరాడు. ఇనుపగుండ్లు గుగ్గిళ్ళుగా మారడమా! అసంభవమే కదా! కానీ, అనసూయ తన పాతివ్రత్య మహిమతో అద్భుతంగా వాటిని గుగ్గిళ్ళుగా మార్చి నారదునికి సమర్పించింది. ఈ సంఘటనవలన ఆమె పాతివ్రత్య మహిమ, శక్తి త్రిమూర్తుల భార్యలకి తెలిసింది.

ఆపై త్రిమూర్తులుకూడా ఆమెని పరీక్షించడలచి వారి ఆశ్రమానికి చేరుకున్నారు. ఋషుల రూపంలో వచ్చిన బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులు ఆతిథ్యం స్వీకరించడానికి తమకి ఒక నియమం ఉందని వెల్లడించారు. ఏ స్త్రీకూడా అంగీకరించలేని ఆ షరతేమిటో మనకందరికీ తెలుసు కదా! ఇక్కడ అనసూయాదేవియొక్క పాతివ్రత్య మహిమ, శక్తిసామర్థ్యాలతోపాటు బుద్ధికుశలతనుకూడా ప్రశంసించాల్సిందే సుమా! కమండలంలోని జలాన్ని చల్లి సాక్షాత్ త్రిమూర్తులనే పసిపాపలుగా మార్చింది. ఆపై అతిథి సత్కారం సక్రమంగా జరిపింది.

ఇంకొక గాథలో కూడా మనకి అనసూయామాత అద్భుత శక్తి కానవస్తుంది. అదేమిటో సతీ సుమతి చరిత్రలో తెలుసుకుందాం.

అపరిమితమైన సహన శక్తి, పతి భక్తికి పరాకాష్ఠ అంటే ఏమిటో ఉదాహరణగా ‘సుమతి’ పేరు చెప్పుకోవచ్చు. సుమతి భర్త కౌశికుడు దుర్యోధనుల పాలై, చివరికి కుష్టురోగ పీడితుడైనాడు. సుమతి మాత్రం అతనికి ఎంతో భక్తిశ్రద్ధలతో ఉపచర్యలు చేస్తూ, అతనిని సన్మార్గానికి మళ్ళించాలని ప్రయత్నం చేసింది. ఒకనాడు సుమతి నడవలేని తన భర్తను వీపున మోసుకొని వెళుతూండగా చీకటిలో కౌశికుని కాలు మాండవ్యముని కంఠానికి తగిలింది. ఆయన భరించలేని బాధతో కోపోద్రిక్తుడై “సూర్యోదయమునకు ముందుగా నీ తల ముక్కలగుగాక” అని శపించాడు. ఆ పరిస్థితిలో సుమతి, “సూర్యోదయము కలుగకుండా ఉండాల”ని ప్రతిశాపము ఇచ్చింది. అంత తేజోమూర్తియైన భానుడే తలఒగ్గాడు. సూర్యోదయం జరుగలేదు! మరి జగత్తు గతి యేమిటి? ఒక పతివ్రత ఇచ్చిన శాపాన్ని నివారించగల శక్తి ఇంకొక పతివ్రతామతల్లికే ఉంటుందని బ్రహ్మ సూచించడంతో దేవతలంతా అనసూయ దగ్గరికి వెళ్ళారు.

సుమతిని శాపం ఉపసంహరించుకొమ్మని, ఆమె భర్తని తాను పునర్జీవితని గావిస్తానని సతీ అనసూయ మాట ఇస్తుంది. ఆ ప్రకారమే జరుగుతుంది. సాక్షాత్ సూర్య భగవానుని రాకనే ఆపగలిగిన సబల ఒకరు,

మృతుడైన వ్యక్తిని పునర్జీవీతుని చేయగలశక్తి గల వారొకరు! నిజంగా మీరు మహిళాలోకానికి స్ఫూర్తిప్రదాతలు కదా!

హిందూ సంప్రదాయంలో దంపతులు అన్యోన్యంగా ఉండాలని వివాహం కాగానే అరుంధతీ నక్షత్ర దర్శనం గావిస్తారు. అంత విశిష్ట స్థానం పొందిన సతీ అరుంధతీ దేవిని ఈ సందర్భంగా స్మరించుకుందాం. సప్త మహర్షులలో ఒకరైన వసిష్ట మహర్షి భార్య అరుంధతి. వసిష్టుడు అరుంధతిని వివాహమాడుటకు ముందుగా ఇసుకతో అన్నం వండమని పరీక్ష పెట్టాడు. నిజంగా ఇది సాధ్యమా? అరుంధతి తన యోగబలముచేత ఇసుకను బియ్యంగా మార్చి అన్నం వండింది.

ఒకసారి ఏదో దేవకార్య నిమిత్తమై అగ్నిదేవుని భార్య స్వాహాదేవి సప్తఋషుల భార్యల రూపాలు ధరించవలసి వచ్చింది. ఆమె ఎంత ప్రయత్నించినా అరుంధతి రూపాన్ని మాత్రం ధరించలేకపోయింది. విఫలమైన స్యాహాదేవి అరుంధతివద్దకు వచ్చి ప్రశంసిస్తూ ఇలా అన్నది, “తల్లీ! మీ పాతివ్రత్య మహిమ అమోఘం. మీ నామం చిరస్మరణీయంగా ఉండాలని ఒక వరాన్ని ప్రసాదిస్తున్నా. సప్తఋషి మండలంలో మీ భర్త వసిష్ఠుని ప్రక్కన మీరు నక్షత్ర రూపంలో చిరకాలం ఉండగలరు. మానవులలో వివాహ సమయంలో వరునితోపాటు ఏ వధువు మిమ్మల్ని దర్శించునో ఆమె నిత్యసుమంగళిగా, సౌజన్య సౌశీల్యములతో రాణించగలదు.”

నాటినుండి వివాహానంతరం ‘అరుంధతీ నక్షత్రం’ చూపించడం సంప్రదాయమైనది. ఇంతటి ఘనత పొందిన అరుంధతి స్త్రీ జాతికే గర్వకారణం కదా!

‘అగ్నిపరీక్ష’ అనగానే మనము శ్రీరామచంద్ర ప్రభువు ఇల్లాలు అయిన సీతమ్మ తల్లినే స్మరిస్తాము. ఇలా అగ్నికి వెరువక ధైర్యంగా ఎదురెళ్ళిన మరో సాధ్వీమణి సత్య హరిశ్చంద్రుని సతీమణి అయిన చంద్రమతినికూడా స్మరించుకుందామా. తన రాజ్యాన్ని విశ్వామిత్రునికి దానం చేసిన హరిశ్చంద్రుడు ఆపై చేతిలో చిల్లిగవ్వలేక, విశ్వామిత్రుడు కోరిన దక్షిణ చెల్లించడానికి రాజ్యం వదలి భార్యాబిడ్డలతో బయలుదేరాడు. మార్గమధ్యంలో దావానలం ప్రజ్వరిల్లగా సాధ్వీమణి చంద్రమతి అగ్నిదేవుని ప్రార్థించింది. “నా భర్త సత్యవాక్య పరాయణుడు, నేను పతి భక్తి గలదానినయితే నీవు చల్లబడి మమ్మల్ని అనుగ్రహించు దేవా!” అంటూ అగ్నిదేవుని ప్రార్థించి ఆ అగ్నిశిఖలలో ప్రవేశించగానే అగ్ని చల్లారింది!!

ఇలా అసంఖ్యం అనిపించే అద్భుతాలు గావించిన ఎందరో సాధ్వీమణులు పుట్టిన పవిత్ర దేశమిది. మన మహాన్నత సంస్కృతికి వీళ్ళంతా పట్టుకొమ్మలు, మూలస్తంభాలు! స్త్రీ జాతికి ఆదర్శమూర్తులు, స్ఫూర్తి ప్రదాతలు అయిన వీరిని గౌరవంగా, పూజ్యభావంతో స్మరించడం, ఆ శక్తిస్వరూపిణులు చూపిన బాటపై నడవటం భారతీయ స్త్రీల ధర్మం సుమా! ❖

ఉత్తమ లోకములకు అర్హత

శ్లో॥ ఆత్మోపమేషు భూతేషు, సమం పశ్యతి య స్సదా
సుఖం వా యది వా దుఃఖం, స యాతి పరమాం గతిమ్

కష్ట సుఖములన్నిటిలోనూ అన్ని జీవులూ తనవలెనే గదా యని తనతో సమముగా చూచువారు ఉత్తమ లోకములను పొందుతారు.

(సూక్తిముక్తావళి)

నివేదనం

సాయిప్రసన్న రవిశంకర్

“పుస్తకముల్ పఠించితిని పూర్తిగ జూచితి సర్వశాస్త్రముల్
నిస్తులమైన విద్యలను నేర్చితి నంచును గర్వమేల? నీ
హస్తయుగంబు మోడ్చి పరమాత్ముని భక్తి భజింపవేని యీ
ప్రస్తుత విద్యలన్నియును ధాత్రి నిరర్థకముల్ గద మానవా”

- బాబా

జపాన్ దేశంలో ఒక యోధుడు, ఒకనాడు బాగా అలసిపోయి
ఇంట్లో విశ్రాంతి తీసుకుంటుండగా హఠాత్తుగా ఒక ఎలుక అతని

మీదికి దూకి నానా తిప్పలు పెట్టింది. “మంచి
పిల్లిని తెస్తే ఈ ఎలుకని పట్టేస్తుంది కదా. ఇన్ని
అవస్థలు దేనికి?” అని అతని భార్య సలహా
ఇచ్చింది. వెంటనే ఎలుకల్ని పట్టడంలో చాలా
డిగ్రీలున్న ఒక పిల్లిని పట్టుకొచ్చేరు. కానీ
లాభం లేకపోయింది. ‘ఎలాంటి ఎలుకనైనా
పట్టేయగలద’ని పేరున్న మరో తెలివైన పిల్లిని
పట్టుకొచ్చేరు. అయినా లాభం లేకపోయింది.
ఇక చివరికి రాజుగారి పిల్లనికూడా
తీసుకొచ్చేరు. కథ మామూలే! అప్పుడు మూడు
పిల్లులు కూడబలుక్కుని ఆ యోధుడి దగ్గరకు
వెళ్ళి, “ఇక్కడికి దగ్గరలో ఒక మామూలు పిల్లి
ఉంది. అది ఎప్పుడూ నిద్రపోతూనే ఉంటుంది.
కానీ ఎలుకను పట్టేయగలదు” అని చెప్పేయి.
ఇంకేముంది, దాన్ని తీసుకొచ్చేరు. అది ఇలా
యోధుడి ఇంట్లోకి వెళ్ళి, అలా ఎలుకను
నోటకరుచుకు వచ్చేసింది. క్షణాల్లో సెలిబ్రిటీగా
మారిపోయింది. ఇంకేముంది! మిగిలిన
పిల్లులు దాని చుట్టూ మూగి, “నువ్వెక్కడ
చదువుకున్నావ్? ఈ ఎలుకను పట్టడం అనే
కళలో నీకెవరు మెళకువలు నేర్పేరు?”
అంటూ ప్రశ్నలు గుప్పించేయి. మన పిల్లగారు
ప్రశాంతంగా నవ్వి ఒకే సమాధానం చెప్పింది.
“నేను ఒక పిల్లిని. ఎలుకను పట్టడం అనేది
పుట్టుకతో వచ్చిన విద్య. అది తెలుసుకుంటే
చాలు. మళ్ళీ ఇవన్నీ నేర్చుకోవడం దేనికి?”
అని ఆవలించుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది.

అదండీ... నేటి కాలంలో, ఈనాటి
ప్రపంచంలో చాలామంది పరిస్థితి ఈరకంగానే
ఉంది. సులభగ్రాహ్యంగా ఉన్న సత్యాన్ని
విస్మరించి ఏవేవో కసరత్తులు చేస్తున్నాం.
తత్వాన్ని తెలుసుకోలేక తళుకు బెళుకుల
వెంట పడుతున్నాం. నిజాన్ని గ్రహించలేక
జనాన్ని మెప్పించే ప్రయత్నంలో పరుగులు
పెడుతున్నాం. ‘సహజస్థితి’ని గుర్తించుకోలేక

అనహజాన్ని ఆపాదించుకుంటున్నాం. అంతిమంగా మనకి మనమే ప్రశ్నార్థకంగా మిగిలిపోతున్నాం.

“దైవాన్ని స్మరించు. దైవప్రేమను పెంచుకో. ఆ ప్రేమయే నీకు అమృతంగా మారిపోతుంది. దుఃఖమును దూరం చేస్తుంది. ఆనందము చేకూరుస్తుంది. ఇదియే నిజంగా మనం నేర్చుకోవలసిన చదువు. లౌకిక చదువులు చదువవచ్చు. ఇవి ప్రాకృత విద్యలే. ప్రవృత్తి మార్గంలో మనం జీవించడానికి ఆధారములే! “ఇహమున సుఖంప హేమతారక విద్య, పరమున సుఖంప బ్రహ్మవిద్య” ఈ రెండు విద్యలు ఉండాలి. ఇవి నెగెటివ్, పాజిటివ్ వంటివి. ఈ ప్రాకృత విద్యలు ప్రకృతికి సంబంధించినవి. పరతత్త్వమునకు సంబంధించినదే బ్రహ్మవిద్య. దానికి ఎట్టి అభ్యంతరములూ లేవు. ఈ రెండింటికి మధ్యలోనే మన జీవితము ప్రవేశించాలి” అన్నారు, స్వామి.

విద్యలు నేర్వాలి, విభిన్నమైన కళలు నేర్చుకోవాలి. అనేకరకాల విన్యాసాలు చేయాలి. వినూత్నరంగాల్లో రాణించాలి. మంచిదే. కానీ, అంతటితో ఆగిపోతే మానవ జీవితం అసంపూర్ణంగా మిగిలిపోతుంది. ఈ పాకృత విద్యలకి ఆధ్యాత్మ విద్యే ఆధారం. “ఆధ్యాత్మ విద్యా విద్యానాం” ఎన్ని విద్యలు నేర్చినా, ఎన్నింట వైపుణ్యాన్ని గడించినా, ఎంతటి ప్రతిభాపాటవాలు గడించినా, వాటన్నింటికీ అంతర్లీనంగా, అంతర్వాహినిగా భగవత్ కైంకర్య భావం ప్రవహించాలి. సర్వసమర్పణ భావం ప్రోదుకోవాలి. మనకి ఎంతో ప్రజ్ఞాపాటవాలని సమకూర్చిన స్వామి మనసుంచి ఆశించేది వాటి ప్రదర్శనం కాదు; ఆ “ఫోర్స్” వెనుక ఉన్న “సోర్స్” భగవంతుడే అని గుర్తించాలనే నిదర్శనం. ‘ఏ కర్మ చేసినా భగవత్ ప్రేరణాత్మకం అని, మనం కేవలం ఉపకరణాలం మాత్రమే’ అని గ్రహించడమే మనము ఆ పరమాత్మునికి చేయవలసిన ‘నివేదనం’.

ఒకసారి ఒక భక్తుడు రచించిన నాటకం సత్యసాయి భగవానుని దివ్యసమక్షంలో ప్రదర్శింపబడి అందరి మన్ననలందుకుంది. ఆ నాటక రచయితని స్వామి దగ్గరకు పిలిచి, “నాటకం చాలా బాగా రాశావు బంగారూ” అని ప్రశంసించారు. ఆ ప్రేమమూర్తి కారుణ్యానికి పరవశించిన

ఆ భక్తుడు స్వామి రెండు హస్తాలని పట్టుకుని ఆనంద బాష్పాలు రాలుస్తూ, “నేను కాదు స్వామీ రాసింది. మీరే, మీరే స్వామీ” అన్నారు. ఆ భక్తుని ఆర్తికి స్పందిస్తూ, “అలా అనుకుని రాస్తావు బంగారూ! అందుకే అంత బాగుంటాయి” అని ఆ భక్తుని భావాన్ని ఆమోదించి అనుగ్రహించేరు.

ఏ విద్యలో మనము నిష్ణాతులమైనా దాన్ని భగవంతుని పరం చేయడమే భక్తి. అదే ముక్తికి మార్గం. ఇది శ్రేయోమార్గం. అలా కాకుండా మనకున్న వైపుణ్యానికి మురిసిపోయి ఇతరుల మెప్పు మెహర్బానీ పొంది కావలసినంత అహంకారాన్ని మిరియాల్ని నూరుకోవడం, ఆ వైపుణ్యాన్ని అందించిన ప్రేమమూర్తిని మరచిపోయి చెమటోడ్డిమరీ పాపాన్ని మూటకట్టుకోవడం ప్రేయో మార్గం. ముందు చెప్పిన కథలో పిల్లలా జన్మతః సంక్రమించిన ఆధ్యాత్మిక విద్యా విభూతుల్ని నిర్లక్ష్యం చేసి, లౌకిక విద్యల లౌల్యంలో పడిపోతున్నాం. నేర్చుకున్న ప్రతి పనినీ, కళనీ, ప్రతిభనీ భగవంతుని చేరేందుకు, మనలోకి మనం ప్రయాణించేందుకు మార్గంగా మలచుకోవాలి. లేకపోతే, వివేక చూడామణిలో ఆదిశంకరులు చెప్పినట్లు,

“వాగ్దైఖరీ శబ్ద రురీ శాస్త్ర వ్యాఖ్యాన కౌశలమ్
వైదుష్యం విదుషాం తద్వత్ భుక్తయే న తు ముక్తయే”

రసప్రవాహంలా మాట్లాడినా, శాస్త్రపరమైన చర్చల్లో అనర్గళంగా ప్రసంగించినా, ఇలాంటివన్నీ భుక్తికొరకేగానీ ముక్తికి పనికిరావు.

ముక్తికి మూలకారణం భగవంతుని పాదసేవాసరక్తి, భగవత్ సంసేవాసక్తిగానీ ఇంకేం ఇతర జ్ఞానాలు అవసరం లేదు.

ఏ వేదంబు పఠించెలూత భుజగంబేశాస్త్రముల్పాచె దా
నే విద్యాభ్యసనంబొనర్చె గరి, చెంచేమంత్రమూహించె, బో
ధావిర్భావనిధానముల్ చదువులయ్యా! కావు! మీ పాద సం
సేవాసక్తియెకాక జంతుతతికిన్, శ్రీ కాళహస్తీశ్వరా!”

ఈశ్వరార్చనకోసం సాలీడు, సర్పము, ఏనుగు - అన్నీ ఈశ్వరుడు జన్మరీత్యా తమకు అమర్చిపెట్టిన విభూతుల్నే ఉపయోగించుకున్నాయి. ముక్తి ధామం చేరుకున్నాయి.

నిద్దుర నుండి లేచి మరి నిద్దుర పోయెడుదాక పొట్టకై
హద్దును పద్దులేక వ్యయమందగజేయుచు జీవితంబు నీ
విద్దెల ధారవోసి అరవింద దళాక్షుని విస్మరించి ఏ
పెద్ద సుఖంబునొందితివో ప్రీతిగ యోచన చేయు మానవా!

అంటూ ప్రాపంచిక విషయ వలయంలో నిద్రిస్తున్న మనల్ని
తట్టి లేపుతున్నారు, స్వామి. ఇక్కడ గమనించవలసిన
విషయమేమిటంటే, ‘అన్నీ భగవంతుడే చూసుకుంటాడంటే’
అనే శుష్క వేదాంత ధోరణిలోకి పోకుండా, చేసే ప్రతి
పనినీ భగవంతుని ప్రేరణగా, ఆజ్ఞగా, స్ఫూర్తిగా తలచి
భగవంతునికి అర్పించాలి. గాయకులమో నటులమో
వైద్యులమో వాస్తుశిల్పులమో రచయితలమో
చిత్రకారులమో .. రంగం ఏదైనా దృష్టి రంగనాథుడిమీద
ఉండాలి. కార్యమేదైనా కారణం, ప్రేరణం భవసాగర
తరణం కావాలి. అందుకు ఒక ప్రేమావరణం కావాలి.
అందుకే భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి అవతరణం.

“ప్రాకృత విద్యలు చదవండి. దానిలో కూడ ఉన్నత
స్థితి పొందండి. కానీ, దీనిని ఆధారము చేసుకుని
దివ్యమైన విద్యకూడను మీరు నేర్చుకోవాలి. లౌకిక

విద్యలన్నీ చిన్నచిన్న నదులవంటివి, కాలువలవంటివి.
అన్నీ చేరేది సాగరం. ఆధ్యాత్మ విద్య సముద్రం వంటిది.
మీరు ఎన్ని విద్యలు నేర్చినా కట్టకడపటికి ‘అనుగ్రహము’నే
సాగరంలో చేరక తప్పదు. అట్టి విశ్వాసముచేత,
ఆవిధమైన ప్రయత్నముచేత ప్రేమతత్వాన్ని పెంచుకోండి”
అన్నారు స్వామి.

“విశ్వచింతనచేయు విజ్ఞాన జీవుడు

విష్ణుచింత చేయు విబుధవరుడు

ఒకడు విశ్వము నొందు ఒకడు విష్ణువు నొందు

సకల శ్రుతుల యూట సాయి మాట”

కనుక, ‘కంజాక్షునకుగాని కాయంబు కాయమూ కాదు;
చక్రహస్తుని ప్రకటించని చదువు చదువూ కాదు;
చక్రిచింతన లేని జన్మము జన్మమూ కాదు; విష్ణు భక్తి లేని
విబుధుడు విబుధుడూ కాదు.’

భగవంతుడు ప్రసాదించిన అన్నింటిపట్ల సంతోషంగా,
సంతృప్తిగా, కృతజ్ఞతగా ఉండడాన్నే ఆనందం అంటారు.
ఆ ఆనంద ప్రదాత భగవంతుడే అన్న ఎరుక కలిగి
ఉండడమే మనం చేసే ‘నివేదనం’. ❖

SRI SATHYA SAI GENERAL HOSPITAL

Prasanthi Nilayam –515134 Puttaparthi –Anantapur Dist, A.P

mail: hrmgh@sssihms.org.in , Phone 08555-287256, Fax 08555-289409

Applications are invited for the following posts:

1. General Surgeon - Department of General Surgery

Qualification : M.B.B.S + MS / DNB (General Surgery) With relevant experience

2. Junior Consultant / Senior Resident in the Department of Obstetrics & Gynecology

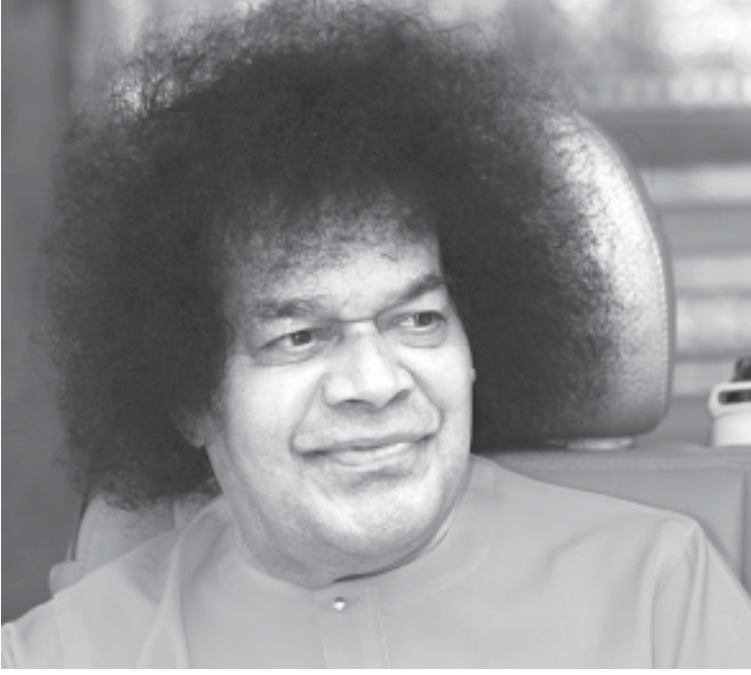
Qualification : M.B.B.S + MD / DNB/ D.G.O

3. Dietary Technician- Consolidated Pay : B Sc (Home Science/Food & Nutrition).

Desirable: Experience in the line/preferably in a large teaching hospital

4. Honorary Post of Public Relations Officer :

Medical Superintendent

ముత్యాల సరాలు

(ధారావాహికం - 4వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

పుష్కర పుష్కల సేవతోరణం

వస్తాయి, వస్తాయి అనుకున్నారు కృష్ణా పుష్కరాలు.

రావడం అయింది, విజయవంతంగా సమాప్తమయినవి కూడా. సనాతన ధర్మం, ఆచారాలు, క్రతువులు, సంప్రదాయాలు పుణికిపుచ్చుకుని కృష్ణా పుష్కరాల సంబరాలు అంబరాన్నంటినట్లు కనువిందు చేశాయి.

పుట్టి పెరిగిన గడ్డ గుంటూరు గర్తపురి అని ప్రసిద్ధి గాంచింది. నాలుగు పదులకు పైగా గడిపి, వీధివీధి సుపరిచితమై ఎత్తిన చెయ్యి దింపకుండా నమస్కారాలు చేసే అసంఖ్యాకులకు సన్నిహితుడనైనాను. గుంటూరు కొత్త అందాలతో పరవశింపజేసింది. నా మిత్రుడు, సాయి భక్తుడు, కవి, ధనేకుల

వేంకటేశ్వరరావు మాటలు జ్ఞాపక మొస్తున్నాయి. చాలా చమత్కారంగా రాశాడు. “ఎందు మీరప ఘాటునైన, మందుటెండ ధాటినైన తట్టుకొనెడు దిట్టలుండు పట్టణమ్ము గుంటూరే!”, “విద్యలోన విజ్ఞానము విద్యలోన వ్యాపారము నేర్పుచున్న నెఱపుచున్న నెఱజాణయు గుంటూరే” అన్నాడు. పుష్కరశోభితయై సర్వాంశం భూషితయై నమ్మశక్యం కానట్లు ముగ్ధమనోహరంగా కనిపించింది. ప్రభుత్వ ప్రమేయంతో ప్రభుత్వ యంత్రాంగ నిర్వహణతో పట్టణమంతా విద్యుద్దీపాలంకరణతో రెండు కళ్ళు చాలవన్నట్లుగా శోభాయమానమై ‘గర్తపురి’ సాక్షాత్కరించింది. ఇంక, విజయవాడ కనువిందు చేసే అలంకరణ శోభతో మూర్తీభవించిన సౌందర్యరాశియా అన్నట్లు మురిపించింది. మిలమిల మెరిసే విద్యుద్దీపాలు, దేవతాస్వరూపాల అందచందాలతో విజయవాడ పట్టణ మంతా అత్యంత ఆకర్షణీయంగా రూపుదిద్దుకున్నది. వైకుంఠం దిగి వచ్చి పోటీపడినా అలంకరణలో వెనుక బడిపోతుందేమో అని నాకనిపించింది. సహస్రాక్షునికి మాత్రమే అన్నిప్రక్కలా తనివితీర చూడడానికి వీలవుతుందన్నట్లుంది ఆ అద్భుత అలంకరణ.

ప్రసారమాధ్యమాలన్నీ ప్రతి రోజూ వర్ణించి వివరించి విశేషాల నందించినవి. ఈ వ్యాసంలో మన సాయిసంస్థల సేవాకార్యక్రమాల సమీక్ష ప్రధానంగా భావించి సంక్షిప్తంగా తెలియజేయాలన్నది నా ప్రయత్నం.

భగవాన్ బాబావారు మన సత్యసాయి సంస్థల సేవాదళ్ సభ్యులయొక్క దీక్షా దక్షతలు, శ్రద్ధ, భక్తి, త్యాగనిరతి, అవిరళకృషి, వినమ్రత, క్రమశిక్షణ, ఓర్పు, నేర్పు, అలుపెరుగని శ్రమలను గాంచి, ఆశీర్వదించి, సేవలను సమర్థవంతంగా నిర్వహింపజేసి, తన బిడ్డలను చూసి తప్పక మురిసి ఆనందపడి ఉంటారని ఘంటా పథంగా అనుభవజ్ఞులు చెప్పే మాట. శ్రీ సత్యసాయి సంస్థల విజయపతాక రెపరెపలాడుతున్నది. విజయ దుందుభి మార్మోగుతున్నది. మన స్వామి ఉన్నారు, మన వెంట ఉండి నడిపిస్తున్నారు. బాబావారి ప్రేరణ, సంకల్ప ప్రతీక ఈ కృష్ణా పుష్కర పుష్పల సేవాతోరణం. నేను స్వయంగా దగ్గరుండి చూసిన విశిష్ట సేవలను ప్రస్తావిస్తాను.

గుంటూరు, విజయవాడ అత్యున్నత స్థాయిలో సేవలు అందించినవి. ప్రేమతో నిండి, భక్తితో సేవలందించి, శారీరక శ్రమను లెక్కచేయక, అసమాన త్యాగనిరతితో, పరమానందంతో, పుష్కర సేవాయజ్ఞం బాబావారి దివ్యాశీస్సులతో చారిత్రక ప్రసిద్ధంగా సువర్ణాక్షరాలతో లిఖింపబడవలసిన స్థాయిలో దిగ్విజయంగా శ్రీ సత్యసాయి సంస్థలు నిర్వహించినవి.

గుంటూరు జిల్లా అమరావతి కేంద్రంగా పనిచేసింది. కృష్ణా తీరాలన్నింటిలోనూ ఏర్పాట్లు గావించింది. కృష్ణా జిల్లా విజయవాడలో వేదాద్రి, రామన్నపేట, ఐలూరు, శ్రీకాకుళం, అవనిగడ్డ, మోపిదేవి వగైరా ప్రాంతాలలో స్నానఘట్టాలవద్ద సేవాకేంద్రాలను ఏర్పాటుచేశారు. ఏర్పాట్లలో ఏమాత్రము రాజీపడక ఉన్నత స్థాయిలో రెండు జిల్లాలలో సేవలందించారు. గుంటూరు జిల్లా శ్రీ సత్యసాయి సంస్థల అధ్యక్షులు శ్రీ కోవెలమూడి నారాయణరావు అధ్వర్యంలో వివిధ జోనుల సేవాదళ్ సభ్యులు నిర్ణీత ప్రణాళిక ననుసరించి పాల్గొన్నారు. అమరావతి అంతా సాయిమయమే! దారి పొడవునా మన సేవాకేంద్రం కనిపిస్తుంది. ప్రధాన ద్వారమువద్ద ప్రత్యేకంగా అలంకరించిన వేదికవద్ద బాబావారి చిత్రపటాలు, పంచారామాలు, నిత్యం శిరిడీ సాయి - పర్తిసాయి పారాయణలు ప్రాంగణాన్నంతా భక్తి

స్పందనలతో నింపివేశాయి. శ్రీ నారాయణరావుగారు ప్రత్యేకంగా శ్రద్ధవహించి స్వయంగా పర్యవేక్షించి పాల్గొని సంప్రదాయబద్ధంగా కార్యక్రమాలు నిర్వహించారు. సాయంవేళల్లో 'శిరిడీ సాయి - పర్తిసాయి కపోతేశ్వరాలయం' (కృష్ణానది ఒడ్డున ఉన్న మందిరం)లో చిన్నారులు సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను నిర్వహించారు.

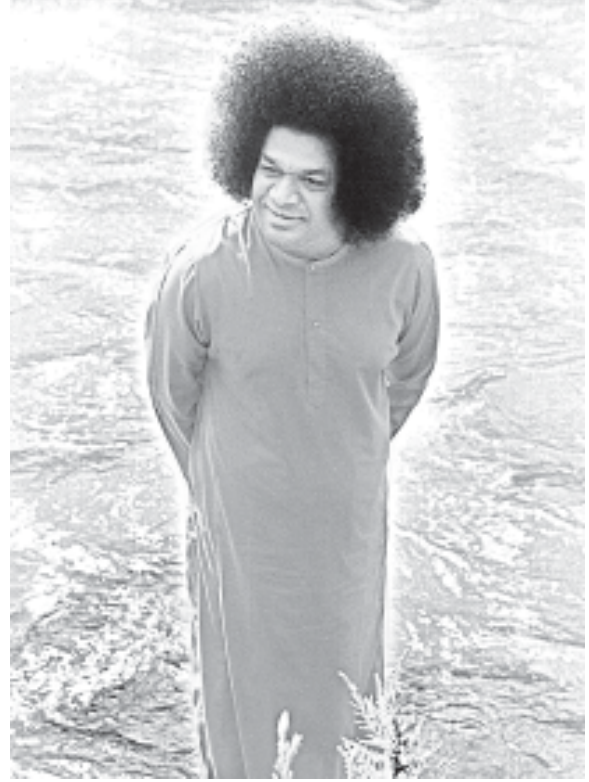
గుంటూరు, విజయవాడలలో యాత్రికులకు పంచిన ఆహారం బహుపసందుగా ఉందని ఐక్యకంఠంతో అందరూ అన్నది; నేను విన్నది ఆ మాటే! అనేక స్వచ్ఛంద సంస్థలు, ప్రభుత్వం తరపునకూడా ఆహారం యాత్రికులకు అందించినా ఆయా కౌంటర్లలో క్యూలలో నిల్చున్నవారు మన సాయిసంస్థలవారి ప్రసాద వితరణ ప్రారంభం కాగానే పరిగెత్తుకొని వచ్చి మన సేవాదళ్ వారి దగ్గరకి చేరేవారు. అంత రుచి, అంత డిమాండు మన స్వామి ప్రసాదానికి. ఎందుకని? సాయి అమృత అదృశ్య హస్తస్పర్శ ప్రభావమిది. సందేహం లేదు ముమ్మాటికీ. ఈ పన్నెండు రోజుల అనుభవమిది. అధికారులు మొదట్లో 'క్లోక్ రూమ్' (సామాన్లు భద్రపరచు గది) అనవసరం అన్నారు. ఆ తరువాత వారంతట వారే అర్థించి, స్థలాన్ని కేటాయించి, క్లోక్ రూమ్ ఏర్పాటుచేయమని మనవారిని కోరడం స్వామి దయ. రోజుకు రమారమి 15000 మందికి పైగా యాత్రికులకు ఈ రెండు జిల్లాల్లో ఆహారం పంపిణీ చేశారు. రెండు కలిపి కాదండోయ్! ప్రతి ఒక్క కేంద్రంలోనండీ! స్వీట్లు, ఫ్రైడ్ రైస్, పెరుగున్నం, పులిహోర, చట్నీ వంటకాలు యాత్రికులకు వడ్డించారు. సేవాదళ్ యువతీ యువకులు షిఫ్టులలో పనిచేశారు. తర్ఫీలు, పిండప్రదాన ప్రదేశాల పరిశుభ్రత బాధ్యతలను మనవారు చక్కగా నిర్వహించారు. మంచినీళ్ళ సరఫరాతోపాటు, పిల్లలకు పాలు, బిస్కెట్లు పంచారు. వైద్యశిబిరాలు నిర్వహించారు. స్వచ్ఛందంగా సొంత ఖర్చులతో భక్తి భావంతో వైద్యులు పాల్గొన్నారు.

విజయవాడలో వృద్ధులకు 'వీల్ ఛైర్' సదుపాయాన్ని కల్పించారు. స్నానఘట్టాలవద్దకు తోడ్కొనివెళ్ళి అనంతరం స్వస్థానం చేర్చేంతవరకు మన సేవాదళ్ వారు బాధ్యత వహించారు. మండుటెండల్లో మిట్టమధ్యాహ్నం సేవ

చేయడం సామాన్యం కాదు. కానీ, మన సాయి సేవా సైన్యం ఈ ఎండలను లెక్కపెట్టలేదు. చిరునవ్వు చెరగలేదు, అలసట కనిపించలేదు.

వేదాద్రిలో యాత్రికులకు బ్రేక్ ఫాస్టు (ఉదయం టిఫిను) ఇచ్చారు. రకరకాల ఉప్మా, చట్నీ వడ్డించారు. **శ్రీకాకుళం** (కృష్ణాజిల్లా) ఇసుకపర్ర కావడంవల్ల ఏ వాహనాలూ అక్కడికి చేరలేవు. అక్కడ సేవలకు ప్రీతి చెందిన స్వామి ఫోటోనుండి విభూతి రాలడం అందరినీ ఆశ్చర్యనందాలలో ముంచింది. పోలీసు బలగాల జాగిలాలు ఉంటాయి కదండీ, వాటిలో ఒకటి **విజయవాడ** రైలు స్టేషనులో ముందు కాళ్ళు పైకెత్తి స్వామి ఫోటోకి నమస్కరించడం విస్మయాన్నిచ్చింది. మొదట్లో డైరీ నుంచి పాల సరఫరా వద్దన్నారు అధికారులు. ఆ తరువాత వారే ఆహ్వానించి, పోలీసు ఎస్టాబ్లిష్మెంట్ పాలను తరలించి యాత్రికుల సేవలకుగాను మన సేవాదళ్ వారిని కోరడం జరిగింది. **‘భవానీ ఫూట్’** వద్ద ఐస్ వేసి మజ్జిగ ఇచ్చారు. **గుంటూరు**, కృష్ణా జిల్లాలలో స్కూలు పిల్లలుకూడా పాల్గొన్నారు. ప్రభుత్వాధికారులు మన సేవాదళ్ వారిని చూసి, “హమ్మయ్య, మీరొచ్చారు, మాకు విరామం దొరుకుతుంది” అనేవారు. పోలీసువారుకూడా మన సేవాదళ్ క్రమశిక్షణ, వారు క్యూలను క్రమబద్ధీకరించే విధానం, క్రమపద్ధతితో ఆహారం పంపిణీ చేయడం చూసి ఆనందించి కొంత సేదదీరారు. మనవారు మూడు వందలమందికి పైగా వాటర్ క్యాన్లతో చల్లని త్రాగునీరు సరఫరా చేయడానికి సంసిద్ధమైనారు. **అమరావతి**లో ఒక పెద్ద ‘ఎల్ ఇడీ’ స్క్రీనుమీద భగవాన్ బాబావారిని, ప్రశాంతి నిలయం కార్యక్రమాల్ని, ఇక్కడి విద్యావైద్య సంస్థల విశేషాలను ప్రదర్శించారు. ఈకాలంలో ఇటువంటి ఆదర్శాలతో నడిచే సంస్థలున్నాయా అంటూ చాలామంది ఆశ్చర్యపోవడం జరిగింది.

విజయవాడలో మన సేవాశిబిరంవారు సాయంకాలం సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను, ఆధ్యాత్మికోపన్యాసాలను ఏర్పాటు చేశారు. ‘ఈలపాట’ శివప్రసాద్ గారి కచేరీ, మచిలీపట్నం మహేశ్వరి గానకచేరీ అందరినీ ఆకట్టుకున్నాయి. డా॥ జంధ్యాల సుమన్ బాబుగారు, డా॥

అంజనయ్యగారు, శ్రీ అనిల్ కుమార్ గారు ప్రసంగాలు చేశారు. నిదానస్తుడు, చిన్నవాడు, సాత్వికుడు, బాలవికాస్ స్థాయినుండి జిల్లా అధ్యక్ష స్థానంవరకు ఎదిగిన విశ్వనాథాన్ని చూస్తే ముచ్చటేసింది. అందరినీ కలుపుకుంటూ కలుపుగోరుగా మంచి సేవలను జరిపించి నేతృత్వం వహించడం నాకు ఆనందాన్నిచ్చింది. అతనిని చిన్నప్పటినుంచి నేనెరుగుదును.

ఈరకంగా **గుంటూరు**, కృష్ణాజిల్లాలలో కృష్ణా పుష్కరాల సంబరాన్ని, సంరంభాన్ని ప్రత్యక్షంగా చూసి, అక్షరరూపంలో మీతో పంచుకోగలగడం స్వామి అపార కృపావిశేషమే! **సాయి ఎక్కడ? సేవ ఎక్కడో అక్కడ సాయి సాక్షాత్కరిస్తారు.** ప్రసార మాధ్యమాల, ప్రభుత్వోద్యోగుల, అమాత్యశేఖరుల, అశేష భక్తజనుల ప్రశంసలను, అన్నింటినీ మించి భగవాన్ బాబావారి దివ్యాశీస్సులను అందుకున్న శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలవారందరికీ అభినందనలు, అభివందనములు. ❖

మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి

(ధారావాహిక - 64వ భాగం)

బి.వి. రమణరావు

దశ తిరిగిన గవాస్కర్

1970లో బొంబాయి గుజరాత్ల మధ్య జరిగే క్రికెట్ మ్యాచ్ కి బొంబాయి టీమ్ లో సునీల్ గవాస్కర్ పేరు లేదు. అతడు చాలా నిరుత్సాహంగా మ్యాచ్ చూడటానికి వెళ్ళేడు. ఆ విషయం తెలిసిన అతని తల్లి మీనాల్ గవాస్కర్ తన కొడుకు క్రికెట్ ప్లేయర్ గా రాణించేటట్లు అనుగ్రహించు మని శిరిడీ సాయిని నిత్యం ప్రార్థించేది. ఆ రోజున వంట యింట్లో ఉండి, ఈ విషయంలో కొడుకు దిగులు పడుతున్నాడని ఆలోచిస్తున్న సమయంలో ఎదురుగా గోదనానుకొని కనకాంబరధారి, ఒత్తయిన జుట్టు, మందస్మిత వదనంతో ఒక సాధువు కనబడి, “ఎందుకు చింతిస్తావు? చూడు, ఈరోజున నీ కొడుకు సెంచరీ కొడతాడు” అంటుంటే నివ్వెరపోయి, చేతులు తుడుచుకుని ఆ సాధువుకి నమస్కరించి, ఎవరో ఎందుకొచ్చేరో తెలుసుకుందామనుకుంటుంటే ఆయన అదృశ్యమయ్యేరు.

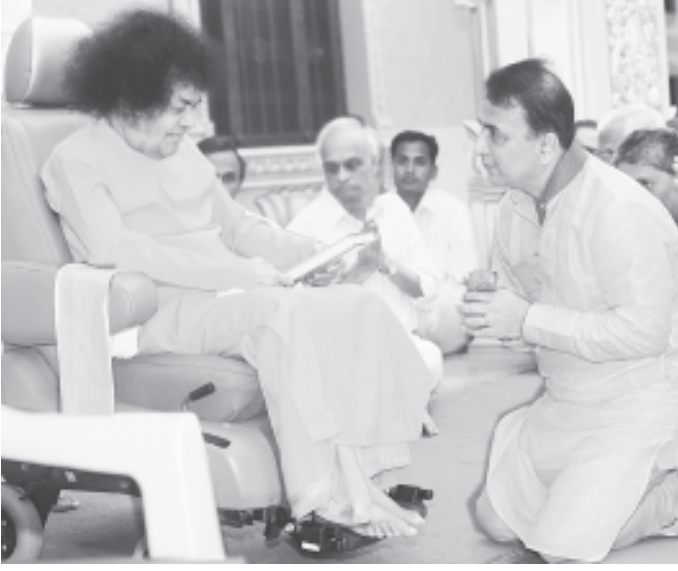
మీనాల్ గవాస్కర్ వెంటనే తన వీధిలో ఉన్న దేవతా చిత్రాలు విక్రయించే దుకాణానికి వెళ్ళి, తను చూచిన మహనీయుని చిత్రం ఉందేమోనని అడిగితే, అటువంటి రూపమున్న మహనీయుని చిత్రం లేదన్నాడు. ఆమె పట్టుదలగా, వెతకమని పదేపదే అభ్యర్థిస్తే వెతకగా పెట్టె అట్టడుగున శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి ఫోటో కనబడింది. ఆ చిత్రం అసలక్కడికి ఎలా వచ్చిందో తనకు తెలియదంటూ అతను డబ్బు తీసుకోకుండా ఆ చిత్రం ఆమెకిచ్చాడు. ఆ చిత్రం ఇంటికి తెచ్చిన వెంటనే టెలిఫోన్ వచ్చింది. అజిత్ వడేకర్ కాలికి గాయం అవటంవలన అత్యవసర

పరిస్థితిలో సునీల్ గవాస్కర్ ను టీమ్ లో చేర్చుకున్నారు. వెంటనే ఆమె ఏదో తెలియని ఉత్సాహంతో క్రికెట్ మ్యాచ్ చూడటానికి వెళ్ళింది. ఆరోజున అనూహ్యంగా గవాస్కర్ విజృంభించి సెంచరీ చేశాడు. ఆమె జరిగిందంతా గవాస్కర్ కి చెప్పింది. నాటి నుంచి వారు బాబాయెడల భక్తి విశ్వాసాలు పెంచుకున్నారు.

1971లో గవాస్కర్ దిగ్విజయంగా సెంచరీలు సాధించడంతో భారత జట్టులో అతని పేరు స్థిరపడింది. ఆనాటినుండి అతడి దశ తిరిగింది. అంతర్జాతీయ స్థాయిలో 16 సంవత్సరాలు సాటిలేని మేటి క్రికెటర్ గా పేరు పొందేడు. తను భగవాన్ బాబావారి దర్శనం చేసుకోవడంతోపాటు తన తోటి ఆటగాళ్ళు విశ్వనాథ్, ప్రసన్న, జహీర్ అబ్బాస్, కాశీచరణ్ మొదలైనవారినీ, తన తరువాతి తరానికి చెందిన సచిన్ టెండూల్కర్, వివిఎస్. లక్ష్మణ్ మొదలైనవారినందరినీ స్వామి సన్నిధికి తీసుకు వచ్చేడు.

గవాస్కర్ 11వ సెంచరీ

1977లో ఆస్ట్రేలియాలో విక్టోరియా గ్రౌండ్ మీద కౌంటీ మ్యాచ్ ఆడుతున్నప్పుడు సునీల్ గవాస్కర్ మెట్లు దిగుతూ పడిపోగా కుడికాలు తొడ ఎముకకు బలమైన దెబ్బ తగిలింది. పైనున్న కండరం చితికింది. విక్టోరియా ఫిజియోథెరపిస్టు పరీక్ష చేసి కనీసం నాలుగు వారాలు విశ్రాంతి తీసుకోవాలన్నాడు. సరిగ్గా పది రోజులలో బ్రిస్బేన్ లో మొదటి టెస్టు ప్రారంభం కావలసి ఉంది. “నా గుండె గుభేల్ మంది. నా పరిస్థితి బొంబాయికి ఫోన్ చేసి

స్వామి సన్నిధిలో సునీల్ గవాస్కర్

నా భార్యతో చెప్పేను. రేడియో కామెంట్రీటర్ సునీల్ దోషిద్వారా నా భార్య ఇంక టెస్ట్ మ్యాచ్ మూడు రోజులుండనగా బాబా విభూతి పంపింది.

మొదటి రోజున విభూతితో తొడమీద రుద్దుకుంటూ స్వామిని ప్రార్థించేను. అంతవరకు కాలు నేలమీద పెట్టలేనివాణ్ణి నడవగలిగేను. అంతే; దాంతో ఎక్కడ లేని ధైర్యం, విశ్వాసం వచ్చేయి. “విభూతి థెరపీ”తో రేపు టెస్టు అనగా ‘క్వీన్ లాండ్ క్రికెట్ గ్రౌండు’ మెట్లు దిగి ప్రాక్టీసుకి వెళ్ళేను. మెట్లు దిగుతున్నప్పుడు, పరిగెడుతున్నప్పుడు కొంచెం నొప్పిగా ఉంది.

టెస్టురోజున నేను ఆడుతున్నానని మా కెప్టెన్ కి, మేనేజర్ కి చెప్పేను. ఫిజియోథెరపిస్టుతో సహా అందరూ ఆశ్చర్యపోయేరు.

ఆరోజు ఉదయం బాబాను తలుచుకుని, విభూతితో కాలు రుద్దుకుని గ్రౌండ్ లోకి దిగేను. ఆ టెస్టులో నా 11వ సెంచరీ చేసేను” అన్నాడు ముప్పై ఏళ్ళుగా స్వామి భక్తుడైన సునీల్ గవాస్కర్. అతని క్రికెట్ జీవితంలో స్వామి ఆశీస్సులు, అనుభవాలు ఎన్నో ఉన్నాయంటాడు.

గవాస్కర్ బక్రీద్ ఉపన్యాసం

1982లో గవాస్కర్ స్వామి దర్శనం చేసుకున్నాక అతనిని వెంటపెట్టుకుని స్వామి విద్యార్థుల హాస్టల్ కి తీసుకెళ్ళేరు. అక్కడ తమకోసం వేసిన కుర్చీ ప్రక్కనే మరో కుర్చీ వేయించి గవాస్కర్ ని కూర్చోమని, “ఇవ్వాళ బక్రీద్. పిల్లలకి బక్రీద్ గురించి రెండు మాటలు చెప్పు” అన్నారు. “స్వామీ, బక్రీద్ గురించి నాకేమీ తెలియదు. ఏం మాట్లాడగలను!” అన్నాడు చేతులు జోడించి.

“నువ్వు మైకు ముందర నిలబడి నీకు తోచిన రెండు ముక్కలు చెప్పు” అన్నారు స్వామి.

“స్వామి ఆజ్ఞానుసారం లేచివెళ్ళి టెస్ట్ మ్యాచ్ లో నేను నెర్వస్ గా ఫీలయినప్పుడు స్వామిని తల్చుకుని ధైర్యం పొందిన అనుభవాలను గురించి మాట్లాడుతూ స్వామికేసి చూస్తూంటే, వారు ఉపన్యాసం కొనసాగించు అన్నట్లు చిరునవ్వుతో సంజ్ఞ చేశారు. మధ్యమధ్య కరతాళ ధ్వనులు వింటూ 12 నిమిషాలు మాట్లాడేను. తిరిగి వచ్చి స్వామి పాదాలకు నమస్కరించి కూర్చున్నాను. స్వామి చిరునవ్వుతో, “బక్రీద్ అంటే తెలియదన్నావు! చాలా బాగా మాట్లాడేవు” అన్నారు. నేను అయోమయంగా తల దించుకున్నాను.

ఆ తర్వాత ఒక విద్యార్థి బక్రీద్ ప్రాముఖ్యతను గురించి, ఖురాన్ ప్రబోధలగురించి, ఇస్లాం మతం గురించి, సర్వమత సామరస్యం గురించి నేను చేసిన ఉపన్యాసం చాలా బాగుందని ప్రశంసించేడు. నేను నిర్ఘాంతపోయేను. అందులో ఏ ఒక్క అంశం గురించీ నేను మాట్లాడలేదు. అప్పుడు నాకు అర్థమైంది. మైకుముందు నేను మాట్లాడిన మాటలు రద్దుచేసి, స్వామి తమ మాటలను నా నోటితో మాట్లాడించేరని. ఇది ఎప్పటికీ నేను మరచిపోలేని స్వామి దివ్యసంకల్పంతో జరిగిన అద్భుత సంఘటన” అన్నాడు గవాస్కర్.

(సశేషం)

భారత స్వాతంత్ర్య దినోత్సవం

భారతావని బ్రిటీషు సామ్రాజ్యవాదుల నుండి విముక్తి పొంది, స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలను సాధించి 70 వసంతాలైన సందర్భముగా సాయి విద్యార్థులు ఆగస్టు 15వ తేదీన సాయికుల్యంత్ హాలులో దేశభక్తి గీతాలను ఆలపించారు. ఆధ్యాత్మిక భావజాలం భిన్నత్వములో ఏకత్వాన్ని సాధించి, భారతదేశాన్ని ఏకత్రాటిపై నిలిపిందంటూ, విద్యార్థులలో స్వీయ సంస్కృతిపట్ల అభిలాషను, దేశభక్తిని పెంపొందించిన గురుదేవులు భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి సందేశాలను విద్యార్థులు గుర్తుచేసుకున్నారు. 'వందే మాతరం' గీతముతో కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించారు. 'అహరహ తవ ఆహ్వాన ప్రచారిత...' గీతాన్ని పాడారు. బాల్యములో భగవాన్ బాబావారు ఉరవకొండ స్కూలు ప్రార్థనా సమావేశాలలో ఈ గీతాన్ని పాడేవారు. మరికొన్ని దేశభక్తి గీతాలను గానం చేసిన తరువాత విద్యార్థులు బ్రాస్ బ్యాండ్ వాదనను వినిపించారు.

శ్రీకృష్ణ జన్మాష్టమి

ఆగస్టు 25వ తేదీన ఉదయం సాయివిద్యార్థులు సాయికుల్యంత్ హాలులో వేదప్రవచనముతో జన్మాష్టమి వేడుకలను ప్రారంభించారు. బ్రాస్ బ్యాండు వాదనను వినిపించిన అనంతరం సంకీర్తన చేశారు. అలంకరించిన గోవులను, లేగదూడలను గోకులం నుండి ఊరేగింపుగా మంగళవాద్యాలతో సాయికుల్యంత్ హాలుకు తీసుకు

వచ్చారు. శ్రీకృష్ణ వేషధారి వేణుగానాన్ని వినిపిస్తూ ఉండగా, గోపబాలుర వేషధారులు నర్తించారు. 'కృష్ణా శ్రీహరి కృష్ణా', 'ధీర సమీరే యమునా తీరే' పాటలు పాడారు.

ఆరోజు ప్రసారమైన దివ్యసందేశములో భగవాన్ బాబా ఆబాలవృద్ధులవరకూ కృష్ణతత్త్వము అత్యంత మధురమైనది, అన్నారు. శ్రీకృష్ణుడు పుట్టినది మొదలు తన ఆటపాటలచేతను, ఆనందముచేతను, ఆహ్లాదము చేతను అందరినీ తన్మయులను గావించాడన్నారు. భక్తి యొక్క ప్రాధాన్యాన్ని వివరిస్తూ, జ్ఞానం నిన్ను దైవ స్థానం వరకు చేరుస్తుంది, ఇక భక్తి దైవయొక్క హృదయ స్థానమువరకు నిన్ను గొనిపోతుంది, అన్నారు. అట్టి భక్తిని ఆనాటి గోపికలు ఆచరణాత్మకంగా ప్రచారం చేస్తూ వచ్చారు, అన్నారు. 'గోవింద కృష్ణ జై' పాటతో భగవాన్ తమ దివ్య ప్రసంగాన్ని విరమించారు.

శ్రీకృష్ణ జన్మాష్టమి పండుగరోజున సాయంవేళలో విశాఖపట్టణం భక్తులు 'శుభోదయం' నృత్య నాటికను సమర్పించారు. భక్తిగీతాలకు అనుగుణముగా నర్తించారు, భజన పాటలను పాడారు. అంతకుముందు విశాఖపట్టణం జిల్లాలో గిరిజన ప్రాంతాలలో చేపట్టిన సేవలను వివరించారు. భగవాన్ బాబావారి సందేశాన్ని చాటుతూ, మద్యానికి బానిసలైన గిరిజనులలో పరివర్తన తీసుకురాగలిగామన్నారు. వారందరూ సాయి సంస్థలో చేరి సేవాకార్యక్రమాలలో ఉత్సాహంగా పాల్గొంటున్నారన్నారు.

ఒడిషా భక్తుల పర్తియాత్ర

ఒడిషానుండి 800 మంది భక్తులు పుట్టపర్తి క్షేత్రానికి ఏతెంచి, అనేక ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలలో పాల్గొన్నారు. ఈ పర్తియాత్రలో భాగముగా శివప్రసాద్ రథ్ ఆగస్టు 27వ తేదీన సాయంకాలం సాయికుల్యంత్ హాలులో భక్తి గీతాలను ఆలపించారు. జగన్నాథ అష్టకం, గీత గోవిందం, మీరా, తులసీదాస్ గీతాలను, సాయి భజనలను పాడారు. పూరీలో జన్మించిన వీరు వివిధ దేశాలలో కచేరీలను నిర్వహించి ఎన్నో పురస్కారాలను

అందుకున్నారు. నాటి సంగీత కచేరీలో కుమారి సాయి అర్పిత సాహుకూడా పాల్గొని మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మను ప్రస్తుతిస్తూ, 'జనమ్ దియా...' గీతాన్ని ఆలపించారు.

ఒడిషా భక్తులు ఆగస్టు 28వ తేదీన స్వామి సన్నిధిలో రెండు సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను సమర్పించారు. ముందుగా శ్రీ సత్యసాయి విద్యావిహార్, బెర్హంపూర్ విద్యార్థులు 'రణపా' నృత్యాన్ని సమర్పించారు. ప్రాచీన కాలములో అటవీ ప్రాంతాలలో నివసించేవారు ఈ నృత్యరీతులను ఆదరించేవారు. శ్రీకృష్ణుడు ఈ నృత్యాన్ని ప్రదర్శించి గోపబాలురను ఆనందపరిచేవాడని ఒడిషా ప్రజల విశ్వాసం.

ఈ కార్యక్రమానంతరం ఒడిషా భక్తులు సమర్పించిన నాటికలో మూడు అంశాలు - 'జ్యోతియాత్ర', 'అమృతబిందు', 'నిర్మల్ జల్' చోటుచేసుకున్నాయి. 'జ్యోతియాత్ర' భగవాన్ బాబావారి దివ్య లీలా విశేషముతో భక్తజనులను ఆకట్టుకోగా, 'అమృతబిందు' రక్తదాన పథకాన్ని, 'నిర్మల్ జల్' స్వచ్ఛమైన త్రాగునీటి పథకాన్ని వివరించాయి.

శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ కు 'ఎన్ఎబిహెచ్' గుర్తింపు

నేషనల్ అక్రిడిటేషన్ బోర్డ్ ఫర్ హాస్పిటల్స్ అండ్ హెల్త్ కేర్ ప్రొవైడర్స్ (ఎన్ఎబిహెచ్) పుట్టపర్తి కేంద్రముగా వైద్యసేవలను అందిస్తున్న శ్రీ సత్యసాయి ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ మెడికల్ సైన్సెస్ (సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్) యొక్క విశిష్ట సేవలను గుర్తిస్తూ ఒక ఆధికారిక పత్రాన్ని అందజేసింది.

వ్యాధిగ్రస్తులకు వైద్యసేవలను అందించడంలో ప్రపంచస్థాయిలో అత్యుత్తమ ప్రమాణాలను పాటించడమే గాక, ఆ సేవలన్నిటినీ ఉచితముగా, ప్రేమభావముతో అందించడం ఆ వైద్యాలయముయొక్క ప్రత్యేకత అని ఎన్ఎబిహెచ్ పేర్కొన్నది.

ఇంటర్నేషనల్ సొసైటీ ఫర్ క్వాలిటీ ఇన్ హెల్త్ కేర్ లో సభ్యత్వమున్న ఎన్ఎబిహెచ్ అంతర్జాతీయ

National Accreditation Board for Hospitals & Healthcare Providers

(Constituent Board of Quality Council of India)

Certificate of Accreditation

Sri Sathya Sai Institute of Higher Medical Sciences
Prasanthi Nilayam, Prasanthigram
Ananthpur - 515134, Andhra Pradesh

has been assessed and found to comply with NABH Accreditation Standards for Hospitals. This certificate is valid for the Scope as specified in the annexure subject to continued compliance with the accreditation requirements.

Valid from : July 11, 2016
Valid thru : July 10, 2019

Certificate No.
H-2016-0487

Chief Executive Officer

Chairman

National Accreditation Board for Hospitals & Healthcare Providers, 17 Floor, 17B Building, 6A, Ring Road, IFB Estate, New Delhi-110 002, India
Phone: +91 11 2652 5010-111411400, Fax: +91 11 2652 5011, Email: info@nabhin.org, Website: www.nabhin.org

NABH and the NABH Accreditation Standards for Hospitals are ISO9001:2015 Accredited

'ఎన్ఎబిహెచ్' వారు అందజేసిన

ఆధికారిక పత్రము

ప్రమాణాలనే కచ్చితముగా అమలు చేయవలసియున్నది. అత్యంత కఠినమైన 636 నిబంధనలను తూ.చ. తప్పక పాటించి శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ ఎన్ఎబిహెచ్ గుర్తింపు కైవసము చేసుకోవడమేగాక ప్రభుత్వ రంగములోనూ, కార్పొరేట్ రంగములోనూ పనిచేస్తున్న వైద్యాలయాలకు ఆదర్శముగా నిలిచింది.

ఈ లక్ష్యసాధనకు శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సహాయ సహకారాలు, ఈ హాస్పిటల్ లో వివిధ స్థాయిలలో సేవలను అందిస్తున్న ఉద్యోగులు, ఇంకా సేవాదళమువారి నిరంతర కృషి తోడ్పడ్డాయి.

- బివి చతుర్వేది

ఊహలల్లి అలసిపోకు

ఒక పట్టణంలో ఒక యువకుడు పాత సీసాలను కొని మారుబేరానికి అమ్మి పొట్టపోసుకునేవాడు. ఒకరోజు అతడు ఒక బుట్టనిండా సీసాలను కొనగలిగాడు. వీధివీధి తిరిగి పాతసీసాలను కొనటంవలన మధ్యాహ్న సమయాన అలసిపోయి ఒక యింటి అరుగు మీద విశ్రమించాడు. తల దగ్గర సీసాల బుట్టను పెట్టుకొని కునుకు తీశాడు.

అతని ఆలోచనంతా బుట్టెడు సీసాలను అమ్మితే వచ్చే ఆదాయం మీదనే వుంది. అందువలన ఒక వింత కల గన్నాడు. ఆ కలలో యీవిధంగా అనుకున్నాడు: “నేను

యీ బుట్టెడు సీసాలను ఇరవై రూపాయలకు అమ్మగలను. నెల రోజులు యీవిధంగా కష్టపడితే ఆరు నూర్లు సంపాదిస్తాను. ఆ ధనంతో ఒక చిన్న వ్యాపారం ప్రారంభించి లక్షలు గడిస్తాను. లక్షాధికారివైన తర్వాత ఒక పెద్ద బంగళా కొని భార్యా పిల్లలతో, మరి కొంతకాలమైన తరువాత నా మనుమలతో, దాసదాసీజనాలతో ఆనందంగా జీవితం గడుపుతాను” అని అనుకున్నాడు కలలో. ఆ కలలోనే తన మనుమడు బంగళా ముందున్న లాన్లో ఆడుకుంటున్నట్లు ఊహించాడు. “అరే! నా మనుమని ప్రక్కనున్న పిల్లవాడెవరు? నౌకరు కొడుకు. హూ.... వాడికెంత పొగరు? యజమాని కొడుకు ప్రక్కన కూర్చుంటాడా?!” అని కోపంతో ఒక దెబ్బవేయటానికి తన చేతిని విసురుగా ఎత్తాడు. ఆ చెయ్యి తల దగ్గరున్న పాత

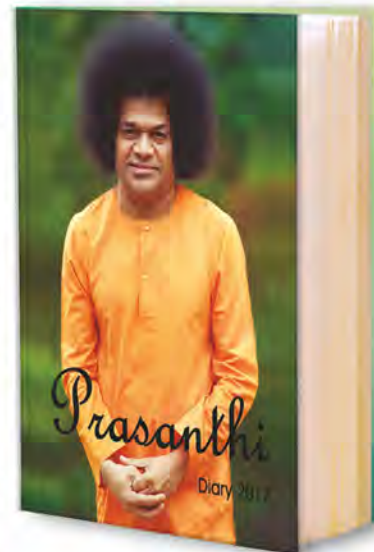
సీసాల బుట్టకు తగిలింది. బుట్ట అరుగు మీదనుండి క్రిందికి పడి, అందులోని సీసాలు పగిలిపోయాయి. ఆ చప్పుడుకు ఆ యువకునికి మెలకువ వచ్చింది. కళ్ళు నులుముకొని చూశాడు. ఇల్లా లేదు, ఇల్లా లేదు. దాసదాసీజనం అంతకన్నా లేరు, నేలమీద సీసా ముక్కలు మాత్రం మిగిలాయి. అతని గుండె ముక్కలయింది. ఆనాటి కష్టార్జితం కూడా నేల పాలయింది. ఈవిధంగా కొంతమంది గాలిమేదలు కడుతూ ఊహలలో జీవిస్తూ వాస్తవాన్ని మరుస్తారు.

- బాబా

చిత్రకారులు: భావరాజు వేంకట సత్యమూర్తి

PRASANTHI - DIARY 2017

We are happy to announce that the eagerly awaited Bhagavan's diary 'Prasanthi 2017' is available for sale. It contains information on Bhagavan's divine life and His Mission apart from many significant aspects of Prasanthi Nilayam, the Abode of Peace. **Specifications:** size 14.7 x 20.6 cms, shrink wrapped, multicolour wrapper with gold foiling, art work, spot lamination and knurling, with curved stitch-binding. Total pages 422; 34 pages are in imported art paper in multicolour with beautiful photos of Bhagavan, Mandir, Maha Samadhi. The 2 colour diary pages have a treasure of over 300 sayings of Bhagavan. **Sale Price Rs 120/- (Packing and postage are extra).**

Minimum order (single address) is 5 diaries.

Payment* details for destinations WITHIN INDIA

13934 Diary - Units	5	6	7	8	9	10
Amount Rupees	Rs 680	Rs 810	Rs 940	Rs 1100	Rs 1225	Rs 1355
No of packets	1	1	1	2	2	2
Additional single diary (including packing and regd. post) within India Rs 165/-						

CALENDARS 2017

Code	Calendar details (for addresses WITHIN INDIA)	Qty.	Total Rs	Qty.	Total Rs
13935	Wall Cal. 2017 11" x 17" 4 Sheets 8 pages Rs 15.00 W1	5	Rs 125	10	Rs 200
13936	Book Type Wall Cal. 2017 11" x 22" 7 Sheets Rs 45.00 W2	5	Rs 275	10	Rs 510
13937	Table Cal. 2017 8.25" x 8.50" 13 sheets Rs 50.00 T1	5	Rs 310	10	Rs 575

Multicolour calendars 2017 with beautiful pictures of Bhagavan are available for sale.

***Send cheque / bank draft in favour of Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division.**

Overseas orders and bulk orders of diaries and calendars:
Please write to The Convener, Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division, Prasanthi Nilayam 515134 A.P. India or email to orders@sssbpt.org Visit www.srisathyasaipublications.com

Date of Publication 23rd September 2016

స్వాతంత్ర్య దినోత్సవ కార్యక్రమం

హర్యానా, చండీఘడ్ పర్తియాత్ర

గోకులాష్టమి ఉత్సవం

భక్తికి లక్షణం ఇంద్రియ నిగ్రహం

జీవితమే ఒక విపణి వీధి. ఇచ్చి వుచ్చుకోవడము, బేరాలు చేయడమూ, ఊహలతో అంచనాలు వేయడమూ ఈ వ్యాపారంలో భాగాలు. జీవిత వ్యాపారంలోనూ ఆటుపోటులూ, లాభనష్టాలూ, సుఖదుఃఖాలూ ఉన్నాయి. భక్తిని ఇచ్చి ముక్తిని పొందడమనేది చాలా లాభసాటి వ్యాపారం. భక్తి అంటే భగవంతుని ఆరాధన మాత్రమే కాదు. అంతకంటే విశాలమైనది. ముఖ్యంగా ఇంద్రియ నిగ్రహం భక్తికి లక్షణం. జీవితమునే పూజాపుష్పంగా భగవంతునికి నివేదించినప్పుడు ఇంద్రియాలు తాత్కాలిక సుఖాలకోసం వెంపర్లాడవు. మానవుడు బలహీనుడు కాదు. ఇంద్రియాలను అదుపు చేసుకోగల మహత్తరమైన ఆధ్యాత్మిక శక్తి మానవునికి ఉన్నది. ప్రార్థనద్వారా ఆ శక్తిని ఆవాహన చేసి దైవానుగ్రహవృష్టితో తన హృదయ జలాశయమును నింపుకోవాలి. క్రూరమృగములైన సింహాలను సహితం లొంగదీసుకోగల మానవుడు తన లోపలి భావాలను అదుపు చేసుకోలేదా? కష్టాలు ఎదురైనప్పుడే మీ శక్తి ప్రకటితం కావాలి.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.